Proceedings of the Third Session of the Assam Legislative Assembly assembled under the Sovereign Democratic Republican Constitution of India.

The Assembly met in the Assembly Chamber, Shillong, at **10** A. M. on Saturday, the 17th March, 1951.

PRESENT

The Hon'ble Shri Lakshesvar Borooah, Speaker, in the Chair, the Seven Hon'ble Ministers, the three Deputy Ministers and forty-three Members.

QUESTIONS AND ANSWERS

UNSTARRED QUESTIONS

(To which Answers were laid on the table)

L. P. Section of Middle Vernacular Schools in Dibrugarh Subdivision

Srijut BEJOY CHANDRA SAIKIA asked :

46. Will Government be pleased to state—
(*a*) Why the L. P. Sections of Middle Vernacular Schools in Dibrugarh Subdivision have not been separated as yet ?
(*b*) When this will be done ?

The Hon'ble Srijut OMEO KUMAR DAS replied :

46. (*a*)—The L. P. Sections of Middle Vernacular Schools are taken over only, if and when the authorities of the school concerned so desire.

Accordingly the L. P. Sections of the two Middle Vernacular Schools in the Dibrugarh Subdivision have already been taken over on the request of the authorities concerned.

(*b*) As soon as the school authorities make such a request.

Teachers' Training Institutions

Srijut BEJOY CHANDRA SAIKIA asked :

47. Will Government be pleased to state —
(*a*) Whether there is any contemplation of making permanent, the Teachers' Training Institutions, started in accordance with the Assam Compulsory Primary Education Act ?
(*b*) If so, when and how many of them ?

The Hon'ble Srijut OMEO KUMAR DAS replied :

47, (*a*) & (*b*)—Yes. The contemplation is to make all the centre permanent. But due to want of land and building of permanent nature, it cannot yet be said, when and how many of them can be made permanent.

Warble Fly Disease amongst Cattle

Srijut GAURI KANTA TALUKDAR asked :

48. (*a*) Will Government be pleased to state whether it is a fact that the Agriculture Department imports cattle from outside for its Live-Stock Section without getting them examined by any veterinarian ?

(*b*) Is it a fact that about 50 cows were imported by the Agriculture Department for its Dibrugarh Farm in 1947-48 without any veterinary examination ?

(*c*) Is it a fact that formerly there was no Warble Fly Disease amongst cattle in Assam and that it was introduced in Assam in 1939 by the Agriculture Department unknowingly by importing animals from Delhi infected by this disease ?

(*d*) Are Government aware that this Warble Fly Disease is now prevalent in several Government Cattle Breeding Farms of the State of Assam ?

(*e*) Do Government propose to direct the Agriculture Department not to import any cattle from outside without previous examination by some veterinarians ?

(*f*) If not, why not ?

The Hon'ble Maulavi ABDUL MATLIB MAZUMDAR replied :

48. (*a*)—Yes.
(*b*)—Yes.
(*c*)—Government have no information.
(*d*)—No.
(*e*) & (*f*)—The questions will be carefully considered, although Live-stock Officers are competent to examine as far as the general health of cattle is concerned.

Shri GAURI KANTA TALUKDAR : With regard to Question No.48(*c*) and (*d*). Will Government be pleased to state whether any enquiry has been made as to the existence of Warble Fly Disease in the various farms ?

***The Hon'ble Maulavi ABDUL MATLIB MAZUMDAR** : Sir, no enquiry has yet been made, but so far the report of the Officer, who is in-charge, goes there is no indication to the existence of this disease in the farms.

Shri GAURI KANTA TALUKDAR : My information is that the disease is prevailing in the Government Cattle Breeding Farms, will the Hon'ble Minister be pleased to take it from me and make an enquiry ?

The Hon'ble the SPEAKER : Enquiry was made.

Shri GAURI KANTA TALUKDAR : I have good information and I request the Hon'ble Minister to make an enquiry as to whether it is a fact or not ?

---

*Speech not corrected.

***The Hon'ble Maulavi ABDUL MATLIB MAZUMDAR**: Mr. Speaker, Sir, I say that the information of the hon. Member was heresy. We have got the reports of Officers who are in-charge of the farms. Still, Sir, a further enquiry will be made to see if there is such disease in any of the farms.

Shri GAURI KANTA TALUKDAR: With regard to (*e*) and (*f*). Will Government assure the House whether previous examination would be done by the veterinarians while importing cattle from outside ?

***The Hon'ble Maulavi ABDUL MATLIB MAZUMDAR**: Mr. Speaker, Sir, the reply is there. The question will be carefully considered. If the examination of the imported cattle by the veterinarians is a necessity, certainly it will be done.

Shri GAURI KANTA TALUKDAR: Whether the Live Stock Officers have got any expert knowledge to certify whether a cow or a bull is free from any diseases or not ?

***The Hon'ble Maulavi ABDUL MATLIB MAZUMDAR**: They have got special training for the purpose.

***Maulavi ABDUL HALIM**: With regard to Question No. 48(*b*).

মঁই সরকারসে য়হ পূছনা চাহতা হুঁ কি সন ১৯৪৭।৪৮ মেঁ ডিব্রুগড় ফার্ম কে লিএ জো ৫০ গায়েঁ লায়ী গয়ী থী রে অবতক বচী হুই হেঁয় য়ানী জিন্দা হেঁয় ?

The Hon'ble the SPEAKER: May I know from Mr. Halim whether it is Hindi or Urdu ?

***Dr. EMRAN HUSAIN CHAUDHURY**: How do you distinguish one from the other, Sir ?

Mr. Halim wants to know whether it is a fact that about 50 cows were imported by the Agriculture Department for its Dibrugarh Farm in 1947-48, without any veterinary examination ?

***The Hon'ble Maulavi ABDUL MATLIB MAZUMDAR**: য়হ খবর মৈঁই নে লী নহীঁ।

Maulavi ABDUL HALIM: মঁই পূছনা চাহতা হুঁ, অর্থাৎ মেরা প্রশ্ন য়হ হেয় কি সন ১৯৪৭।৪৮ মেঁ জো গায়েঁ ডিব্রুগড় ফার্মকে লিএ লায়ী গায়ী থী রে বচী হুই হেঁয় য়া মর গয়ী ?

The Hon'ble Maulavi ABDUL MATLIB MAZUMDAR: রে গায়েঁ অব তক জিন্দা হেঁয় য়া মর গয়ী হেঁয় ইসকী খবর মুঝে নহী, লেকিন ইসকী খবর লী জায়েগী।

***Dr. EMRAN HUSAIN CHAUDHURY**: সৱাল কিয়া জাতা হেয় কি আপ য়হ খবর লেঁ, কি য়হ বাত সত্য লেয় কি মিথ্যা (*Laughter.*) ?

***The Hon'ble Shri BISHNURAM MEDHI**: For the information of the House I can tell that so far the cattle when imported from outside are concerned,

*Speech not corrected.

it will be our endeavour to see that the cattle are free from diseases, and for that purpose, if necessary, it will be examined by the veterinarians.

Imposition of tax on married people

Dr. EMRAN HUSAIN CHAUDHURY asked :

49. (*a*) Is it a fact that Government are contemplating imposition of a sort of tax upon married people in order to discourage marriage owing to the rapidly deteriorating food position in the Province ?

(*b*) If so, what is the amount of tax contemplated ?

(*c*) If not, why not ?

The Hon'ble Srijut MOTIRAM BORA replied :

49. (*a*)—No.

(*b*)—Does not arise.

(*c*)—If marriage is considered as instrumental in increase of population and if the population is considered as being in excess of the food, the country can produce to feed it, it is an all India problem and the matter will be for the Union Government to take such action as they deem suitable.

Dr. EMRAN HUSAIN CHAUDHURY : Will Government be pleased to consider if any taxation or any other action is imposed on the bachelors ?

***The Hon'ble Shri MOTIRAM BORA** : If the hon Member proposes, surely Government, will be prepared to consider it.

Dr. EMRAN HUSAIN CHAUDHURY : You cannot do that. You have no right to impose tax on poor bachelors. I will revolt against the Government. We will take Mr. N. Phookan as our leader and will act under his leadership. My definition of a 'bachelor' includes widowers like our Prime Minister and Hon'ble Speaker and childless husband. We all resist such a move.

***Shri SARAT CHANDRA SINHA** : He is referring to a Member who is absent.

Dr. EMRAN HUSAIN CHAUDHURY : Is that an insinuation ?

***Mrs. BONILY KHONGMEN** : May I ask of the hon. Questioner whether men are made for food or food is to be made for men ?

Dr. EMRAN HUSAIN CHAUDHURY : We are born to live, and naturally we want food. In order to see that food is available, therefore, restriction of births should be made.

Controlling movements and Sale of Foodgrains

Dr. EMRAN HUSAIN CHAUDHURY asked :

50. (*a*) Are Government aware of the hardships of the village people as a result of the recent imposition of restriction on them to move out their paddy ?

*Speech not corrected.

(*b*) What are the controlled rates of paddy and rice in Assam ?

(*c*) Are Government aware that paddy and rice are sold in the market above Government rates ?

(*d*) If so, what steps have Government taken for the infringement of their orders ?

The Hon'ble Srijut RAMNATH DAS replied :

50. (*a*)—Government are not aware of any undue hardships other than what are natural consequences of controlling movements and sale of foodgrains so necessary in the general interest of the consumers in this State.

(*b*)—The price as current upto 28th February 1951 were published under Notification No.SDB.354/50/49, dated 30th December 1950, but revised prices at increased rates have been brought into force with effect from 1st March 1951 and published under Notification No. SDB.55/51/65, dated 24th February 1951.

(*c*)—Yes, but in certain deficit areas.

(*d*)—The local staff have full legal authority to bring to book all those who violate the law and in order to bring down prices in the deficit pockets, Government have ordered for opening of Cheap Grain Shops for sale of rice at controlled rates to the needy people.

Dr. EMRAN HUSAIN CHAUDHURY: In reply to my Question No. 50(*a*) Government has stated like this: "Government are not aware of any undue hardships other than what are natural consequences of controlling movements and sale of foodgrains so necessary in the general interest of the consumers in this State". In this connection some reference was also made by my hon. Friend, Maulavi Afazuddin Ahmed. This actually does impose hardships on the people. So I request the Government to see to the necessity of lifting this restriction.

The Hon'ble the SPEAKER: This is a request for action.

***Professor P. M. SARWAN**: When did Government order for opening of cheap grain shops ?

---

*Speech not corrected.

*The Hon'ble Srijut RAMNATH DAS: Along with the initiation of the scheme.

*Maulavi MD. MAKSED ALI: May I know how many cheap grain shops have been opened throughout the State ?

*The Hon'ble Srijut RAMNATH DAS: 498.

*Maulavi MD. MAKSED ALI: In which places ?

*The Hon'ble Srijut RAMNATH DAS: I will require notice of that Question.

*Professor P. M. SARWAN: Why no cheap grain shops have been opened in Jorhat ?

*The Hon'ble Srijut RAMNATH DAS: There are cheap grain shops in Jorhat.

Dr. EMRAN HUSAIN CHAUDHURY: How is that rice is selling at so many places in Assam at uncontrolled rates before the eyes of the executives ?

*The Hon'ble Srijut RAMNATH DAS: In deficit areas in some places rice is being sold at high prices.

Dr. EMRAN HUSAIN CHAUDHURY: Does the Hon'ble Minister want that rice should be sold at high prices ?

*The Hon'ble Srijut RAMNATH DAS: We do not want.

Dr. EMRAN HUSAIN CHAUDHURY: Do Government put any restriction on that ?

*The Hon'ble Srijut RAMNATH DAS: Yes, local officers are authorised to see to this.

Court Building at Jowai and its Staff

Mr. LARSINGH KHYRIEM asked: x 26

51. Will Government be pleased to state—

(a) Since when the present Court building at Jowai was built ?

*Speech not corrected.

(*b*) What was the strength of Assistants in the Subdivisional Officer's office 15 years ago and what it is now (including the temporary hands) ?

(*c*) Whether it is a fact that due to the increase of the number of Assistants, the Civil Sheristadar and the Head Process Server are placed in the same room with the Subdivisional Officer ?

(*d*) Whether Government are aware that there is no privy for the Subdivisional Officer nor a latrine for his staff to ease themselves ?

(*e*) Whether Government are aware that the present building is insufficient to accommodate the present staff ?

(*f*) Whether Government propose to make an extension in order to relieve congestion ?

(*g*) If not, whether Government propose to make an enquiry into the matter ?

The Hon'ble Srijut BISHNURAM MEDHI replied :

51. (*a*)—The Court building at Jowai was completed about 85 years ago.

(*b*)—The strength of the Assistants in the Subdivisional Officer's office 15 years ago was five. The present strength is 24, including 8 temporary hands.

(*c*)—Yes. It is a fact that due to dearth of accommodation, the Head Process Server has been occupying a corner of the room allotted to the Subdivisional Officer. There is no Civil Sheristadar on the Subdivisional Officer's establishment.

(*d*)—Yes. This has been brought to Government's notice recently.

(*e*)—Yes.

(*f*)—Proposals for the extension of the Subdivisional Officer's office have recently been received, and they are under consideration.

(*g*)—Does not arise.

College Scholarships for Girls

Mr. LARSINGH KHYRIEM asked : 14

52. Will Government be pleased to state :—

(*a*) The number of College scholarships earmaked for girls ?

(*b*) How many such scholarships are reserved for each community ?

(*c*) Whether any such scholarships are reserved for the Hill Girls ?

(*d*) If so, how many ?

(*e*) If not, whether Government propose to create or reserve some scholarships for the Hill girls ?

The Hon'ble Srijut OMEO KUMAR DAS replied :

52. (*a*)—Five Senior and 11 Junior.

(*b*)—Three of the Junior scholarships are reserved for Backward Communities and the rest are awarded on open competition.

(*c*) & (*d*)—There is no separate reservation for any tribes. Hill tribes are included in the Backward Communities.

(*e*)—Not for the present.

Mrs. BONILY KHONGMEN: In view of the backwardness of girls do Government propose to reserve some scholarships for them ?

The Hon'ble the SPEAKER: That is only a request for action.

Appointment of Superintendents of Cotton College Hostels

Maulavi ATAUR RAHMAN asked:

53. Will the Hon'ble Minister-in-charge of Education be pleased to state—

(*a*) The criterion by which Superintendents of the various hostels of the Cotton College are selected ?

(*b*) Whether it is a fact that Class I officers mostly enjoy this privilege ?

(*c*) Whether Government propose to introduce a system of rotation of Superintendentships of hostels so as to accommodate officers of other classes also ?

The Hon'ble Srijut OMEO KUMAR DAS replied:

53. (*a*)—The Superintendents of various hostels of the Cotton College are appointed by the Department on the recommendation of the Principal.

(*b*)—Not necessarily.

(*c*)—Does not arise in view of (*a*) & (*b*) above.

Maulavi ATAUR RAHMAN: Should not Government see that the low paid Government officers get a concession ?

The Hon'ble Srijut OMEO KUMAR DAS: The Superintendents of the various hostels are appointed on the recommendation of the Principal. If the hon. Member desires that some consideration should be made to Lecturers also, their cases will be considered, on the recommendation of the Principal.

Exemption of amusement taxes

Srijut DANDESWAR HAZARIKA asked:

54. (*a*) Will Government be pleased to state the conditions under which amusement taxes could be exempted ?

(*b*) Is it not a fact that any amusement performed for the sake of amusement only and not for any profession or gain is exempted from such taxes ?

(*c*) If so, whether amateur parties who show theatrical performances on festivals only and realise a nominal charge to meet their actual expenses, are exempted from amusement tax ?

(*d*) If the answer to question (*c*) above is in the negative, do Government propose to consider and exempt such parties from such taxes when applied for in future ?

(*e*) Is it a fact that in the past some such parties were exempted from such taxes and some were refused ?

(*f*) If so, why ?

The Hon'ble Srijut MOTIRAM BORA replied:

54. (*a*)—The hon. Member's attention is invited to Section 8 of the Assam Amusements and Betting Tax Act, 1939 (Assam Act VI of 1939) dealing with exemptions from the tax.

(*b*)—No. Any entertainment, admission to which is allowed on payment, is subject to taxation irrespective of the element of gain or professional nature thereof.

(*c*)—Not unless the entertainment is covered by any of the categories referred to in Section 8 of the Act

(*d*)—When any such amateur party applies for exemption for any particular performance Government will consider such application on its merits if it deserves exemption under Section 8 (2) of the Act.

(*e*)—It may be so.

(*f*)—Apparently, because of non-fulfilment of the conditions laid down in Section 8 or when the exemption applied for did not appear to be bonafide or justified.

Srijut DANDESWAR HAZARIKA: In order to encourage the indigenous art and culture, will Government please consider to exempt the parties from this taxation ?

The Hon'ble Srijut MOTIRAM BORA: No, Sir, this is not covered by rule.

Srijut DANDESWAR HAZARIKA: Rule can be amended.

The Hon'ble Srijut MOTIRAM BORA: If they do not charge any money they are entitled to exemption, but if they charge money they are not entitled and question of consideration will arise.

Srijut DANDESWAR HAZARIKA: The charge is very nominal and they are not professional parties. Only on festivals they hold these performances.

The Hon'ble Srijut MOTIRAM BORA: These parties do not stand to lose. They realise the charge from the customers.

Mr. J. S. HARDMAN: Is it a fact that exemption from entertainment tax is not granted if any amount is deducted from the gross proceeds on account of expenses ?

The Hon'ble Srijut MOTIRAM BORA: That is a matter which is to be referred to the authorities concerned who will certainly take these things into consideration.

Srijut DANDESWAR HAZARIKA: It has been stated by Government that in certain cases such amateur parties were granted exemption and some were not. May I ask why not in other cases ?

The Hon'ble Srijut MOTIRAM BORA: Because those parties who have fulfilled the conditions are entitled to exemption and others who have not fulfilled the conditions are not entitled

Srijut DANDESWAR HAZARIKA: There are no such conditions, only it is a question of discretion.

The Hon'ble Srijut MOTIRAM BORA: Those who want exemption should submit application to the authorities concerned and the authorities will see whether they have fulfilled the conditions. If they have fulfilled the conditions they will be entitled to exemption.

Srijut DANDESWAR HAZARIKA: What I mean to say is this that some parties are exempted and some are not

The Hon'ble Srijut BISHNURAM MEDHI: It may be known to the hon. Member that some persons divide the portion of the profit among themselves. So all those factors are to be determined on actual fact.

The Hon'ble the SPEAKER: We are entering into discussion. No discussion is allowed on questions.

Mr. J. S. HARDMAN: In regard to the reply given to my supplementary question, is the Hon'ble Minister aware that the officers administering the entertainment tax have no discretion to grant exemption unless the whole of the gross proceeds without deduction of any expenses are handed over to charity ?

The Hon'ble Srijut MOTIRAM BORA: Yes, that might be so.

Allegation against Misrepresentation in the Newspaper

Srijut BELIRAM DAS: Mr. Speaker, Sir, I draw the kind attention of this House to certain matters concerning the rights and privileges of the hon. Members of this House. The other day, on the 11th March, one newspaper—the Assam Tribune—published one false news regarding me. It had been alleged that I was snoring in the Assembly House while His Excellency the Governor of Assam was delivering his speech. It is totally false. It has no foundation at all. Recently I went to Gauhati and the people of my constituency looked down upon me as they considered that I was not doing my work properly. I hope and trust that such thing will never occur in future. For the information of the hon. Members I may read out the portion from the newspaper, which is as follows—

> "Not only illuminating speeches like that of the Governor, but also the monotonous ones like that of the Finance Minister while presenting the budget, have a sporific influence. The monotonous variety claimed a greater victim this time in the Local Self-Government Minister, Maulavi Abdul Matlib Mazumdar. The dull atmosphere was enlivened by the snoring chorus presented by the Minister and Sri Beliram Das. The music reached the ears even of the small number of people present in the Visitors' Gallery".

Sir, all, those who know me, can say that my nature is quite different.

The Hon'ble the SPEAKER: Was he actually snoring ?

(*A voice—No, no.*)

Srijut BELIRAM DAS: No, Sir, it is quite false. An enquiry about my nature will reveal that I cannot sleep by the day time even if I am paid for it.

The Hon'ble the SPEAKER: The matter will be enquired into.

Discussion *re*: Reports of the working of the Assam Public Service Commission

MR. J. S. HARDMAN: Mr. Speaker, Sir, I wish to raise a discussion on the reports of the working of the Assam Public Service Commission which have

been laid in the table of this House by the Hon'ble Chief Minister. Under Article 323, clause (2) of the Constitution of India, this has to be laid before the House. But there appears to be no procedure for raising a discussion. It seems quite obvious that the intention of the framers of the Constitution was that this report would be placed before the House for the purpose of consideration and discussion by the Members, and I would, therefore request you, Sir, to consider what procedure should be adopted by the House to facilitate this.

The Hon'ble Srijut BISHNURAM MEDHI: Mr. Speaker, Sir, it is well known to the hon. Members of this House that the Constitution came into force on the 26th of January, 1950, and this report relates to the period not after the Constitution came into force. It relates to the period before the Constitution came into force. As I have stated, it was not incumbent under the provisions of the Government of India Act to lay the report of the working of the Public Service Commission before the State Assembly. As a matter of fact, I wanted to have some sort of convention of laying the report on the table for the information of the Hon'ble Members of this House, so that it might be utilised as furnishing information to the Members so that they may utilise the information (in case they like to put short notice question or move a resolution in course of a discussion of a cut motion.) This was the idea why this was laid on the table. Secondly, my point is that as the report relates to the period before the Constitution came into force, it is not necessary that any discussion should be raised on this. Article 323, clause (2) of the Constitution runs as follows—

"It shall be the duty of a State Commission to present annually to the Governor, or Rajpramukh of the State a report as to the work done by the Commission, and it shall be the duty of a Joint Commission to present annually to the Governor or Rajpramukh of each of the States the needs of which are served by the Joint Commission a report as to the work done by the Commission in relation to that State, and in either case the Governor or Rajpramukh, as the case may be, shall, on receipt of such report, cause a copy thereof together with a memorandum explaining, as respects the cases, if any, where the advice of the Commission was not accepted, the reasons for such non-acceptance to be laid before the Legislature of the State".

In the present case it does not require any discussion, as the report has heen laid on the table only for the information of the hon. Members of the House. As a matter of fact in respect to certain queries made in this connection, it has been informed by Government of India as follows—"Article 323 (2) of the Constitution does not seem to envisage that the Legislature to whom the Report of the Public Service Commission and the Memorandum of the Government thereon are submitted should take any formal action with reference thereto. The report and the Memorandum are submitted only for the information of the Legislature. It is unnecessary, therefore, to set apart any time for the discussion of the Report. It is, however, open to a Member of the Legislature to raise a discussion on any point in the Report or the Memorandum in accordance with the rules of the Legislature". So it appears it can be discussed in the course of a cut motion. As regards the present case, it does not come under the purview of the Constitution at all. As I have stated already, it only relates to a period before the Constitution came into force, and I only placed that report for the information of the hon. Members so that it could be utilised in connection with any cut motion in course of the Budget discussion.

The Hon'ble the SPEAKER: The Advocate General is in the House, will he please give his opinion ?

Mr. FAKHRUDDIN ALI AHMED (Advocate General): Mr. Speaker, Sir, from the speech made by Mr. Hardman what I could follow was that he wants to know whether he could raise a discussion on the report of the working of the Assam Public Service Commission laid before this House under Article 323 of the Constitution. I have not been able to give my serious consideration to the matter, but my off-hand reaction to the question raised by him is that the Constitution only requires the Governor to furnish the information regarding the working of the Commission to the hon. Members of the Assembly. The word "shall cause to be laid" have been used. There is no provision either under the said article or any other article of the Constitution under which it is incumbent on the Government to come forward with a Resolution in acceptance of the report. In absence of such a provision the Government is not required to come forward with a Motion, and in absence of a formal Motion, the hon. Members can have no opportunity for discussion. While it is not necessary for the Government to come forward with a Resolution for the acceptance of the report, nevertheless, on the basis of the information supplied by the Governor if any Member wants to raise a discussion, he can not be prevented from doing so. He has several courses open to him.

Either he can raise a discussion by moving a Resolution of which he should give notice according to the prescribed procedure or he can raise a discussion, on the basis of information supplied to him, at the time of the general discussion of the Budget, or when the appropriate demand comes for consideration he can raise a discussion by a cut motion. So, my off-hand opinion is this: It is a matter in which he is certainly at liberty to raise discussion but not at this stage. He can only do so through one of the various ways open to him—either by coming forward with a formal motion, or by raising a cut motion on appropriate demand or by mentioning the matter at the time of general discussion of the budget. The Government, moreover are not required to come forward with a resolution for the acceptance of that report, which under Article 323 can be laid only for the information of the hon. Members.

The Hon'ble the SPEAKER: The Reports of the work done by the Public Service Commission for 1948-49 and 1949-50 were laid on the hon. Members' table some time back. Reports of 1948-49 and 1949-50 (most part) relate to a period before commencement of the Constitution of the Indian Union. Mr. Hardman wants to know whether the House would be entitled to a discussion on the above two reports. Article 323 of the Constitution of India States that the State Commission should report formally to the Governor the work done by the Commission. It has also been laid down that the Governor on receipt of such report shall cause a copy thereof together with a memorandum explaining the cases, if any, where the advice of the Commission was not accepted and the reasons for non-acceptance should be laid before the State Legislature. I find that in the Constitution wherever a modification or alteration is contemplated, specific provision is made in the Constitution for alteration and modification. In such a view of the matter I am of opinion that the reports are laid only for the information of the House, and no discussion at this stage should take place. The House is, however, entitled to move a motion criticising the action of the Provincial Government. The reasons are assigned by the Provincial Government for not accepting the recommendations of the Public Service Commission and the hon. Members may criticise the Provincial Government by a specific motion.

The Assam Co-operative Societies (Amendment) Bill, 1951

Srijut GAURI KANTA TALUKDAR: Sir, I do not propose to move for leave to introduce the Assam Co-operative Societies (Amendment) Bill, 1951.

The Assam Opium Prohibition (Third Amendment) Bill, 1951

Srijut DANDESWAR HAZARIKA: Mr. Speaker, Sir, I beg leave of the House to introduce the Assam Opium Prohibition (Third Amendment) Bill, 1951.

The Hon'ble the SPEAKER: Motion moved is that leave be granted to introduce the Assam Opium Prohibition (Third Amendment) Bill, 1951.

(The Motion was put and adopted)

The Secretary then read the title of the Bill.

Srijut DANDESWAR HAZARIKA: Sir, I beg to move that the Assam Opium Prohibition (Third Amendment) Bill, 1951, be taken into consideration.

I have very little to say in this connection, Sir. The Statement of Objects and Reasons is already there. This is a very simple amendment. Sub-clauses *(iii)* and *(iv)* of section 5 were omitted from the penal section. So, in order to make the intention of the Legislature more clear and to make the penal section explicit these two sub-clauses should be inserted in the penal section.

The Hon'ble the SPEAKER: Motion moved is that the Assam Opium Prohibition (Third Amendment) Bill, 1951, be taken into consideration.

(The Motion was then put by the Chair as a question and adopted.)

The Assam Prohibition of Smoking in Show Houses Bill, 1951

Srijut GAURI KANTA TALUKDAR: Sir, I beg to move for leave to introduce the Assam Prohibition of Smoking in Show Houses Bill, 1951.

The Hon'ble the SPEAKER: Motion moved is that leave be garanted to introduce the Assam Prohibition of Smoking in Show Houses Bill, 1951.

(The Motion was then put and adopted)

The Secretary then read the title of the Bill.

Srijut GAURI KANTA TALUKDAR: Sir, I beg to move that the Assam Prohibition of Smoking in Show Houses Bill, 1951, be taken into consideration.

Srijut GAURI KANTA TALUKDAR: অধ্যক্ষ মহোদয়, এই বিলৰ দ্বাৰা, অসমত ধূমপান নিষেধ কৰিবলৈ যোৱা মোৰ উদ্দেশ্য নহয়। মোৰ উদ্দেশ্য হৈছে, 'চিনেমাহল', 'থিয়েটাৰ হল' অথবা অন্যান্য প্ৰেক্ষাগাৰত, যত বহু লোকৰ সমাগম হয়, য'ত বহু মানুহ দুৱাৰ খিৰিকী বন্ধ কোঠালিত বন্ধ বায়ুৰ মাজত বহুপৰ বহি থাকিব লগীয়া হয় তেনে ঠাইত অবাৰিত ধূমপান বন্ধ কৰা।

মহোদয়, 'চিনেমা হল', থিয়েটাৰঘৰ আৰু অন্যান্য প্ৰেক্ষাগাৰৰ সংকীৰ্ণ ঠাইত বহুলোক ঠেলা হেঁচাকৈ বহুপৰ বহিবহি কটাব লগীয়া হয়। তাৰ ভিতৰত বহু লৰা ছোৱালী আৰু তিৰোতা

মানুহো থাকে। দুৱাৰ-খিৰিকী বন্ধ ৰখাৰ কাৰণে আৰু বহু লোকৰ নিশ্বাস প্ৰশ্বাসৰ দ্বাৰা সেই কোঠালি বোৰৰ বায়ু স্বাভাৱিকতে দূষিত হয়। তাতে আকৌ বিড়ি, চিগাৰেটৰ ধোঁৱা লগ লাগি ঘৰৰ বায়ু অত্যন্ত দূষিত আৰু কষ্ট দায়ক কৰি তোলে। সেই দূষিত আৰু অপ্ৰীতিকৰ বায়ুৱে দৰ্শক সকলৰ ঘাইকৈ লৰা ছোৱালী, তিৰোতা আৰু ধূমপান নকৰা লোক সকলৰ পক্ষে ঘোৰ অশান্তিৰ সৃষ্টি কৰে আৰু সকলো দৰ্শকৰে বহু পৰিমাণে স্বাস্থ্যৰো হানি কৰে। অনেক সময়ত এনে দূষিত বায়ুৰ গন্ধ সহিব নোৱাৰি কোনো কোনো মহিলা আৰু লৰা ছোৱালী বাহিৰলৈ ওলাই যাবলৈ বাধ্য হয়।

দুখৰ বিষয় ধূমপান কৰা বহু লোকে আনৰ এনে অসুবিধালৈ লক্ষ্য নকৰে—অনেকে আনৰ অনুৰোধ গ্ৰাহ্য নকৰি আপোন ইচ্ছা মতে ধূমপান কৰি থাকে কিয়নো তেওঁলোকে ভাবে যে ইচ্ছা মতে ধূমপান কৰিবলৈ তেওঁলোকৰ পূৰ্ণ অধিকাৰ আছে। দুখৰ বিষয় আনৰ অসুখ-অশান্তিলৈ চাই চলা আমাৰ বহুতৰে এতিয়াও অভ্যাস হোৱা নাই।

মহোদয়, এই কাৰণেই এনে এখন বিল উপস্থিত কৰাৰ প্ৰয়োজন মই অনুভৱ কৰিছো। এই বিধান খন গৃহীত হলে মোৰ বিশ্বাস চিনেমা হল, থিয়েটাৰ ঘৰ আৰু অন্যান্য আমোদ-প্ৰমোদৰ কাৰণে বন্ধ ঘৰত সমবেত হোৱা লোক সকল ধূমপানে দিয়া অশান্তিৰ পৰা ৰক্ষা পৰিব আৰু তেওঁলোকৰ স্বাস্থ্য হানিৰ কাৰণো কিছু পৰিমাণে লাঘৱ হব। অথচ ধূমপান নকৰিলে কষ্ট পোৱা লোক সকলৰো বিশেষ হানি নহব। তেওঁলোকে প্ৰেক্ষাগাৰত সোমোৱাৰ আগে আৰু জিৰনিৰ সময়ত বাহিৰলৈ গৈ বা কোনো নিৰ্দ্দিষ্ট ঠাইত অনায়াসে ধূমপান কৰিব পাৰিব। মোৰ বিশ্বাস প্ৰেক্ষাগাৰত দুই বা দেৰ ঘণ্টা কাল ধূমপান নকৰিলেও কাৰো বিশেষ কষ্ট নহব—হলেও আনৰ আৰু ঘাইকৈ লৰা-ছোৱালী আৰু মহিলা সকলৰ সুবিধালৈ চাই ধূমপান কৰা সকলে সেই খিনি আৰামৰ পৰা বঞ্চিত থাকিবলৈ প্ৰস্তুত হোৱা উচিত হব।

মহোদয়, এই খিনিতে গুৱাহাটি নগৰ মহিলা সমিতিয়ে মোৰ এই বিলখন সমৰ্থন কৰি মোলৈ পঠোৱা সমিতিৰ প্ৰস্তাৱটো মাননীয় সদস্য সকলক পঢ়ি শুনোৱা উচিত বুলি ভাবো। কিয়নো ইয়াৰ পৰা মহিলা সকলে প্ৰেক্ষাগাৰ বোৰত ধূমপান নিষেধ কৰিবলৈ কেনেদৰে সদস্য সকলক অনুৰোধ কৰিছে তাক ভালদৰে উপলব্ধি কৰিব পাৰিব।

The Hon'ble the SPEAKER: কেৱল এখন মহিলা সমিতিয়েহে সমৰ্থন কৰিছে ?

Srijut GAURI KANTA TALUKDAR: এখন মহিলা সমিতিয়ে বিল খন সমৰ্থন কৰিছে, সচা। কিন্তু মোৰ বিশ্বাস এইখন মহিলা সমিতিৰ মতকে সদৌ অসমৰ মহিলা সকলৰ মত বুলি ধৰিব পাৰিব।

The Hon'ble the SPEAKER: গুৱাহাটীৰ মহিলা সমিতিকে গোটেই অসমৰ মহিলা বুলিবনে কি ?

Srijut GAURI KANTA TALUKDAR: মই ভাবোঁ গুৱাহাটীৰ মহিলা সকলে চিনেমা হলত ধূমপানৰ পৰা যি কষ্ট পাইছে অইন নগৰৰ মহিলা সকলেও তেনেদৰে কষ্ট ভোগ কৰিছে। গতিকে সেই সকল মহিলাইও যে এই বিল খন সমৰ্থন কৰিব তাত সন্দেহৰ হেতু নাই। মহোদয়, এতিয়া মই মোলৈ পঠোৱা চিঠিখন আৰু প্ৰস্তাৱটো পঢ়ি শুনাওঁ।

The Hon'ble the SPEAKER: Order, order, আপুনি কি চিঠি পঢ়িব খুজিছে ?

Srijut GAURI KANTA TALUKDAR: গুৱাহাটি নগৰ মহিলা সমিতিৰ সম্পাদীকাই পঠোৱা চিঠিখন আৰু প্ৰস্তাৱটো পঢ়ি শুনাওঁ :—

"মাননীয় অসম বিধান সভাৰ সদস্য তালুকদাৰ ডাঙৰীয়াৰ সমীপেষু নিবেদন—

যোৱা ২ মাৰ্চ্চ ১৯৫১ চনত গুৱাহাটী নগৰ মহিলা সমিতিৰ গৃহীত প্ৰস্তাৱৰ নকল আপোনাৰ জ্ঞাতাৰ্থে পঠোৱা হল। ইতি।

শ্ৰীদেৱ বালা বৰুৱা,
যুটিয়া সম্পাদীকা, গুৱাহাটীৰ নগৰ মহিলা সমিতি,
১০ মাৰ্চ্চ ১৯৫১"।

প্ৰস্তাৱটো হৈছে :—আজিৰ সভাই চিনেমা হল আৰু অন্যান্য প্ৰেক্ষাগাৰত আৰু যাত্ৰীবাহী টাউন বাচ (চিটি বাচ) সমূহত আইন সঙ্গত ভাবে ধূমপান বন্ধ কৰিবৰ বাবে চৰকাৰক টানি অনুৰোধ জনায়। এই ভাবে ধূমপান কৰাৰ ফলত চিনেমা দৰ্শক আৰু বাচ যাত্ৰী সকলে যথেষ্ট অসুবিধা ভোগ কৰিব লগীয়াত পৰে। ধূমপান নকৰা যাত্ৰী সকলৰ, বিশেষকৈ শিশু সকলৰ স্বাস্থ্যৰ যথেষ্ট ক্ষতি হয় বুলি আজিৰ সভাই বিবেচনা কৰে। অসম বিধান সভাৰ সদস্য মাননীয় শ্ৰীযুত গৌৰী কান্ত তালুকদাৰ ডাঙৰীয়াই অহা বাজেট অধিবেশনত ধূমপান নিষেধ বিল এখন উত্থাপন কৰিব বুলি জানিব পাৰি আজিৰ সভাই তেখেতক ধন্যবাদ জনায়"।

মহোদয়, এই ধন্যবাদ অকল মোৰ কাৰণে নহয়। এই ধন্যবাদৰ ভাগ সেই সকলো বিলাক সদস্যই পাব যি সকলে মাতৃজাতিৰ এই ন্যায্য অনুৰোধ ৰক্ষা কৰিব আৰু এই বিল খন আইনত পৰিণত কৰাত সাহায্য কৰিব আশা কৰোঁ। মাননীয় সদস্য সকলে বিশেষকৈ মোৰ বন্ধু ডাঃ ইম্ৰান হুছেন চৌধুৰীয়ে এই বিলখন সমৰ্থন কৰিব।

The Hon'ble the SPEAKER: Motion moved is that the Assam Prohibition of Smoking in Show Houses Bill, 1951, be taken into consideration.

Dr. EMRAN HUSAIN CHAUDHURY: অধ্যক্ষ মহোদয়, শ্ৰীযুত গৌৰীকান্ত তালুকদাৰ ডাঙৰীয়াৰ 'মচনটো' মই আমাৰ সদস্য সকলক অতিসাদৰেৰে সমৰ্থন কৰিবলৈ অনুৰোধ কৰিছো। তেখেতে মোক অনুৰোধ কৰিছে যাতে মই তেখেতৰ প্ৰস্তাৱটো সমৰ্থন কৰো। তেখেতৰ অনুৰোধ মই সদাই ৰক্ষা কৰো, কিন্তু তেখেতেহে মোৰ অনুৰোধ ৰক্ষা নকৰে। যাহওঁক এইটো এটা বৰ ভাল কথা কাৰণেই মই সহানুভূতি দেখুৱাবলৈ আগবাঢ়িছো। ধূমপানৰ পৰা কি অসুবিধা আৰু অপকাৰ হৈছে সেইটো শ্ৰীযুত তালুকদাৰ ডাঙৰীয়াই অতি সুন্দৰকৈ ফঁহিয়াই দেখুৱাইছে যদিও তেখেতে এটা ডাঙৰ ভূল কৰিছে যে ইয়াক কেৱল Show-House তে আবদ্ধ কৰিছে। মই কওঁ যে ধূমপান একেবাৰে বন্ধ কৰিব লাগে। আমাৰ মহিলা সকলে ধূমপান নকৰে, ভাল ভাল মানুহেও ধূমপান নকৰে। (*Voices*—কোনে কলে নকৰে বুলি) অৱশ্যে কিছুমানে কৰে, কিন্তু সেইটো ভাল নহয়।

The Hon'ble the SPEAKER: Order, order, আপুনি কি কৈছে ?

Dr. EMRAN HUSAIN CHAUDHURY: I want the hon. Member to go a step further and ask for total prohibition of smoking in the State as a whole and not merely confine it to Show-Houses. It is unhealthy and causes a great nuisance to society. Much money goes out of the country. তেখেতে যদি কলেহেঁতেন যে বাচত বন্ধ কৰিব লাগে, ট্ৰামত বন্ধ কৰিব লাগে যদি আমাৰ ইয়াত ট্ৰাম নাই বৰ্ত্তমান, ৰেলত আৰু জাহাজত বন্ধ কৰিব লাগে, তেনেহলে বেচি ভাল হলহেঁতেন। গতিকে মই এটা সংশোধনী প্ৰস্তাৱ দিওঁ যে বাচ, ট্ৰাম, ৰেল, জাহাজ আদি সকলোতে ধূমপান বন্ধ কৰিব লাগে।

Shri DHARANIDHAR BASUMATARI: অধ্যক্ষ মহোদয়, মই আমাৰ তালুকদাৰ ডাঙৰীয়াই যিটো প্ৰস্তাৱ দাঙিধৰিছে সেইটো খুব সৰল অন্তঃকৰণেৰে, আগ্ৰহেৰে সমৰ্থন কৰিলোহেঁতেন। এতিয়াও সমৰ্থন কৰিছো, কিন্তু এটা কথাত মই অলপ আসোঁৱাহ পাইছো। সেইটো হৈছে যে এই প্ৰস্তাৱৰ লগে লগে তেখেতে বেচিকৈ ওকালতি কৰিছে মহিলা সকলৰ কাৰণে। তেখেতে বেচিকৈ চাব লাগিছিল স্বাস্থ্যৰ ফালৰ পৰাহে। বন্ধঘৰত যদি ধূমপান কৰা হয় সেইটোৱে কি পুৰুষ কি মহিলা সকলোকে অপকাৰ কৰে। বিল খনৰ পৰা মহিলাসকলৰ যি চাৰ্টিফিকেত পাইছে তাত আমাৰ একো কব লগীয়া নাই কিন্তু কেনেকৈ অকল মহিলাই দিলে তাকেহে ভাবি অলপ আচৰিত হব লগীয়া হৈছো! বিল খনৰ উপকাৰিতাৰ প্ৰতি মোৰ অলপো সন্দেহ নাই গতিকে অকল মহিলা সকলৰ কাৰণে বেচিকৈ ওকালতি কৰিলেও মই সমৰ্থন কৰিছো এই কাৰণে যে বন্ধ ঘৰত ধূমপান কৰিলে সচাঁকৈয়ে স্বাস্থ্যৰ কাৰণে বৰ বেয়া ই অকল মহিলাকেই অনিষ্ট নকৰে, মতা তিৰোতা সকলোকেই কৰে। যিবিলাক মানুহে Cinema, Theatre আদি চাবলৈ যায়, সেই সকলো দৰ্শকৰ পক্ষে ই এটা অন্যায় আৰু স্বাস্থ্য হানিকৰ কথা। তেনেস্থলত তেখেতৰ বিলত কেবল মহিলাবিলাকৰ কথাই ইমান স্পষ্টকৈ উত্থাপন নকৰি সকলোৰে কথা সমভাবে উল্লেখ কৰিব লাগিছিল।

আমাৰ মাননীয় যানবাহনৰ মন্ত্ৰী মহোদয়ে উল্লেখ কৰা আসোঁৱাহটোও ভাবি চাব লগীয়া বিষয়। এই খিনি ভাবিচিন্তি দৰ্কাৰ হলে শুধৰণী কৰি বিলখন সদনত গৃহিত হলেই সকলোৰে উপকাৰ হব বুলি মই ভাবো। আৰু মাননীয় তালুকদাৰ ডাঙৰীয়াই যে এই বিলখন দাঙি ধৰিছে তাৰ কাৰণে মই তেখেতক ধন্যবাদ দিছো; কিন্তু এই সদনত তেখেতে অকল মহিলাৰ কথাকে নকৈ সকলোৰে কথা কব লাগিছিল।

Dr. EMRAN HUSAIN CHAUDHURY: তেখেতে মহিলাৰ কথা কোৱাত আপুনি বেয়া পালে নেকি?

Srijut DHARANIDHAR BASUMATARI: কেৱল মহিলাৰ কাৰণে কোৱাত বেজাৰ পোৱা নাই, বেচিকৈ পক্ষপাতিত্ব কৰাতহে আসোঁৱাহ পাইছোঁ কাৰণ স্বাস্থ্যহানি হলে অকল মহিলাৰেই নহয়, সকলোৰে পক্ষে ই স্বাস্থ্য হানিকৰ। গতিকে অকল মহিলাৰ হৈ সমৰ্থন নকৰি মই তেখেতে অনা বিলখন সমৰ্থন কৰিছোঁ সকলোৰে হৈ।

Srijut DALBIR SINGH LOHAR: মাননীয় অধ্যক্ষ মহোদয়, আমাৰ তালুকদাৰ ডাঙৰীয়াই আজি এই সদনৰ আগত যি বিল দাঙি ধৰিছে সি অতি সময়োপযোগী আৰু সমগ্ৰ সমাজৰ মঙ্গল কামী হৈছে। অৱশ্যে আমাৰ বহুতো সদস্যই ইয়াৰ ওপৰত গুৰুত্ব আৰোপ নকৰি পাতল ধৰণেৰে সমালোচনা কৰিছে; কিন্তু মোৰ বিবেচনাৰে, এই সমালোচনাৰ বশবৰ্ত্তী হৈ এই বিলখন কাৰ্য্যকৰী নকৰিলে অন্যায় কৰা হব।

কেইজনমান সদস্যই মত পোষণ কৰে যে বিড়ি চিগাৰেট খোৱাটো ভাল। তেখেতৰ বিলত ধূমপান কৰা ভাল নে বেয়া তাক উল্লেখ কৰা নাই, খাবলৈও বাধা কৰা নাই। কেৱল Cinema, Theatre, Showhouse আদিত, য'ত অসংখ্য দৰ্শকৰ সমাগম, অথচ ৰুদ্ধাবস্থাত থাকিব লগীয়া হয়, য'ত আৱশ্যকতকৈ কম বতাহৰ চলাচল হয় আৰু তাকো চিগাৰেট খাই ধুমাকিৰ্ন কৰাৰ ফলত, দৰ্কাৰি অম্লজানৰ পৰিবৰ্ত্তে এঙাৰ গেচ্ উৎপন্ন হৈ স্বাস্থ্য হানিকৰ হয়, এই বিলৰ দ্বাৰা ধূমপান নিষেধ কৰা উদ্দেশ্য। মোৰ বন্ধু ডাক্তৰ ইমৰান হুচেন চৌধুৰী ডাঙৰীয়াই কৈছে যে, ভাল মানুহে ধুমপান নকৰে। এই কথাত মই এক মত হব নোৱাৰো। কাৰণ চিগাৰেট খোৱা এটা অভ্যাসৰ কথা। ইয়াত ভাল বেয়াৰ কোনো প্ৰশ্নই আহিব নোৱাৰে। কাযেই এই ক্ষেত্ৰত চিগাৰেট খোৱাটোৰ ভাল বেয়াৰ প্ৰশ্নই নুঠে। (*Voices* মই কৈছো, তেখেত বৰ ভাল মানুহ) বিলৰ উপকাৰীতা বা অপকাৰীতাৰ লগত প্ৰণয়নকাৰীৰ ভাল বেয়াৰ খাপ নাখায়।

যিহওক, এতিয়া এই বিল গৃহীত হলেও পিচত যদি এই বিলৰ কোনো সংজ্ঞা অনুপযোগী হয়, তাক তুলি দিব পৰা হব। মোৰ বোধেৰে বিড়ি, চিগাৰেট আদি ধুমপান কেৱল Cinema Hall, Theatre Hall আৰু Show house বিলাকৰ পৰা উঠাই দিয়াতকৈ একেবাৰেই ধুমপানটো বন্ধকৰি দিয়া হেতেন আৰু ভাল হল হেতেন। যি হওক, এনেকোৱা নিয়ম, ৰেল জাহাজ, বাচ আদি যানবাহনতো থকা দৰ্কাৰ। এদিন মই ৰেলেৰে আহোতে এজন 'শিখ্' এ ওচৰৰ কেইজনমান মানুহে চিগাৰেট খাই থাকোতে সি ধোৱা সহ্য কৰিব নোৱাৰি কলে "আপলোগ চিগাৰেট মত পিজিয়ে।" শিখ জনে মোক কলে যে, তাৰ মূৰ ঘুৰিছে। কিন্তু চিগাৰেট খোৱা সেই যাত্ৰী সকলে শিখ জনৰ কথা নুশুনিলে আৰু শেষত অনেক তৰ্ক বিতৰ্কৰ পাচত গাড়ীৰ ভিতৰতে তেওঁলোকৰ ভিতৰত এখন গণ্ডগোল হৈ পৰিল। সেই কাৰণে, মই কও যে সকলোৰে স্থবিধাৰ কাৰণে ৰেল, জাহাজ বাচ আদিতো ধুমপান কৰা নিষেধ কৰিব লাগে। (*Voices*—মাননীয় সদস্যই চিগাৰেট নাখাই, সেই কাৰণে বন্ধ কৰিবলৈ বিচাৰিছে) চিগাৰেট ময়ো নাখাও আৰু আমাৰ ডাঃ ইম্ৰান হুচেইনেও নাখাই। ইতিমধ্যেই আমাৰ মাননীয় গড়কাপ্তানি বিভাগৰ মন্ত্ৰী মহোদয়ে ষ্টেট ট্ৰেন্সপৰ্টৰ গাড়ী বিলাকত নিষেধাজ্ঞা জাৰিয়েই কৰিছে; তাৰ কাৰণে মই তেখেতক ধন্যবাদ দিছো। এই প্ৰথা ৰেল আৰু জাহাজতো যাত্ৰী সকলৰ স্থবিধাৰ কাৰণে হব লাগে।

মই দেখিছো যে ধুমপানৰ অপৰিহাৰ্য্যতা বশতঃ বহুত Navy Cut খাই থকা মানুহে হয়তো এদিন চিগাৰেটৰ অভাবত Gold Flake অকে খাইছে, Gold Flake খাই থকা মানুহটোৱে এদিন হয়তো হঠাতে অভাবত পৰি Elephant নে কি এবিধ কম দামি চিগাৰেট নাইবা Red Lamp খাইছে। মহোদয়, এই হঠাতে চিগাৰেট বদলোৱাৰ পৰাই কাহ কফ আদি বেমাৰ বেচি হয়। এই বিলাকৰ পৰা বহুত মানুহৰ স্বাস্থ্যহানি হয়। বিশেষকৈ ছাত্ৰসমাজ দেশৰ ভৱিষ্যৎ আশাৰ প্ৰতিভাস্বৰূপ। এই চিগাৰেটে যে তেওঁলোকৰ নৈতিক অবনতিও ঘটোৱা নাই এনে নহয়। তেওঁলোকৰ ভিতৰতেই চিগাৰেটৰ প্ৰচলন বেছি। এই ছাত্ৰসমাজে চিগাৰেট খাওতে তেওঁলোকৰ শিক্ষক, পূজ্যলোক আদিকো নামানে। মোৰ মনত পৰে আমি ছাত্ৰাৱস্থাত থাকোতে চিগাৰেট খোৱা দূৰৰ কথা শিক্ষক অহা দেখিলে দূৰতে লৰি পলাইছিলো। অৱশ্যে বৃটিছ আমোলত সকলোৱে অফিচত চিগাৰেট খাইছিল। কিন্তু এইটোও ঠিক যে কিছুমান পাশ্চাত্য প্ৰথা হৈছে প্ৰাচ্যৰ কু প্ৰথা।

The Hon'ble the SPEAKER: আপুনি বিষয়ৰ পৰা অলপ আতৰি গৈছে।

Srijut DALBIR SINGH LOHAR: অধ্যক্ষ মহোদয়, সেই কাৰণেই মই কব খুজিছো যে, এই ধুমপানৰ পৰা সমাজৰ ক্ষতি হৈছে, ডেকাদল আৰু অল্পবয়স্ক লৰাছোৱালীৰ অকালতে মগজু নষ্ট হয়। এনেস্থলত এই ধুমপান কৰা অভ্যাসটো এটা ভাল ব্যবস্থা বুলি কেনেকৈ আখ্যা দিব পাৰে, মই কব নোৱাৰো।

The Hon'ble the SPEAKER: আপুনি এতিয়া সামৰনি মাৰক।

Srijut DALBIR SINGH LOHAR: গতিকে দেশৰ, সমাজৰ মঙ্গল কৰিবৰ কাৰণে ধূমপান একেবাৰে নিষেধ কৰি দিয়া উচিত।

যি হওক, মোৰ বিবেচনাৰে আমাৰ তালুকদাৰ ডাঙৰীয়াই Cinama Hall, Theatre Hall আৰু Show house বিলাকত ধূমপান নিষেধ কৰি দেশৰ মঙ্গলৰ হকে প্ৰথম আহিলা স্বৰূপে যি বিল সদনত দাঙি ধৰিছে সি অতি সুন্দৰ হৈছে। এই Hall বিলাকৰ দুৱাৰ খিড়িকী সকলো বন্ধ অৱস্থাত থকাত ধুমপান কৰিলে ধোৱাটো বাহিৰলৈ যাব নোৱাৰে। আৰু বিশেষকৈ জনতাৰ ভিতৰৰ মহিলা আৰু সৰু কেচুৱা বিলাকৰেই বেচি অসুবিধা হয়। ধুমপান নকৰা

মানুহে তাৰ ধোৱাও সহ্য কৰিব নোৱাৰে আৰু তেওঁলোকৰ মূৰ ঘূৰায়। এনেকুৱা বহুত সময়ত দেখা যায় যে, বহুত মানুহে চিগাৰেট আদি খাই আনৰ মুখৰ ফালে ধোৱাটো বাহিৰ কৰি দিয়ে আৰু ওচৰৰ ধূমপানৰ অভ্যাস নথকা মানুহ মূৰ ঘূৰাই পৰি যায়। কাজে কাজেই আমাৰ তালুকদাৰ ডাঙৰীয়াই এই বিল সদনত উত্থাপন কৰোতে যদিও মহিলা সকলৰ কথাতে বেছিকৈ জোৰ দিছে তথাপি মহিলা সকলৰ পৰা পোৱা ধন্যবাদতকৈ আমাৰ পৰিষদৰ সদস্য সকলৰ পৰা পোৱা ধন্যবাদেহে বেচি কাম দিব। মহিলা সমিতিয়ে অকল তেখেতক ধন্যবাদ দিয়া কাৰণেই আমাৰ সদস্য সকলে সমৰ্থন কৰিবলৈ টান পাইছে নেকি কব নোৱাৰো (হাঁহি), শেষত মই কওঁ যে, সমাজ আৰু দেশৰ মঙ্গলৰ অৰ্থে এই বিল এই সদনত গৃহীত হব লাগে ; আৰু সেই বাবেই মই তেখেতৰ এই বিল সাদৰেৰে সমৰ্থন কৰিছো।

Srijut KARKA DALAY MIRI: মাননীয় অধ্যক্ষ মহোদয়, মই এইবিলখন সমৰ্থন কৰিবলৈ অলপ টান পাইছো। ইয়াৰ কাৰণ হৈছে এই যে, তেখেতে যি বিল আনিছে, তাত বিশেষকৈ Cinema, Theatre আদিত বিড়ি চিগাৰেট খোৱা বন্ধ কৰিছে।

বহুত মানুহে দিনৰ দিনটো কাম কৰি কিছু আমোদ প্ৰমোদৰ কাৰণে Cinema, Theatre আদি চাবলৈ যায়, তাত যদি চিগাৰেটৰ নিচিনা আমোদৰ সামগ্ৰী এটি বন্ধ কৰি দিয়া হয়, তেন্তে তেওঁলোকৰ প্ৰতি কিছু অন্যায় কৰা হব।

আমাৰ বোধেৰে ধূমপান কৰাটোত সিমান অপকাৰ নাই। আমাৰ শতকৰা ৯০ জনেই ধূমপান কৰে।

Dr. EMRAN HUSAIN CHOUDHURY: চাৰ, এটা কথা কব খোজো। মহিলা সকলো মানুহৰ সংখ্যাৰ ভিতৰত। কিন্তু অধিক মহিলায় ধূমপান নকৰে, গতিকে শতকৰা ৯০ ভাগেই ধূমপান কৰাৰ ভিতৰত কেনেকৈ পৰে ?

Srijut KARKA DALAY MIRI: কিন্তু পৃথিবীৰ বেছিভাগ শিক্ষিত মানুহেই ধূমপান কৰে। আনকি আমি দেখিছো যি বিলাক দেশৰ ডাঙৰ ডাঙৰ নেতা তেওঁলোকেও ধূমপান কৰে—যদি বস্তুটো বেয়া হল হেতেন তেনেহলে তেওঁলোকে নাখালেহেতেন। তাৰ পিচত আৰু এটা কথা আছে। চিনেমা, বা থিয়েটাৰ ঘৰৰ খিড়িকী দৰজা বন্ধ থকাৰ কাৰণে ভিতৰৰ আবদ্ধ বায়ু দূষিত হয়। গতিকে দূষিত বায়ু বিড়ি চিগাৰেটৰ ধোৱাই নষ্ট কৰি বায়ুৰ দূষিত অংশ নিৰ্ম্মল কৰি দিব পাৰে।

আৰু এটা কথা হৈছে বিড়ি চিগাৰেট বিক্ৰী কৰাৰ ফলত অসম গবৰ্ণমেণ্টে বহুত বিক্ৰীকৰ পাইছে, গতিকে সেই টকা গবৰ্ণমেণ্টৰ কিছু অংশ লোকচান হব। এইবোৰ কাৰণে তালুকদাৰ ডাঙৰীয়াই যি খন বিল আনিছে তাক সমৰ্থন কৰিবলৈ অলপ টান পাইছো।

Srijut PURNA CHANDRA SARMA: Has the hon. Member opposed the Bill ?

Srijut HEM CHANDRA HAZARIKA: মাননীয় অধ্যক্ষ মহোদয়, মাননীয় তালুকদাৰ ডাঙৰীয়াই যি খন বিল আজি পৰিষদত দাঙি ধৰিছে সেই বিল মই সমৰ্থন কৰিছো। মহিলা সমিতিৰ পৰা মাননীয় তালুকদাৰ ডাঙৰীয়াক প্ৰসংশা কৰি প্ৰস্তাৱ দিয়াৰ নিমিত্তেই এই বিল খন গ্ৰহণ নোহোৱাৰ কোনো কাৰণ নাই। মহিলা সমিতিয়ে নিশ্চয় এই বিলৰ আৱশ্যকতা অনুভৱ কৰি বোধ হয় ভাবিছে কি জানি এই বিল কেনেবাকৈ সভাত গৃহীত নহব পাৰে, সেই কাৰণে গুৱাহাটীৰ মহিলা সমিতিয়ে তেওঁলোকৰ মতামত আমাক জনাইছে আৰু সেই কাৰণেই

তালুকদাৰ ডাঙৰীয়াই এই বিল পৰিষদত উত্থাপন কৰাত মহিলা সভায় প্ৰসংশা কৰিবই। সেই কাৰণেই যে এই বিলৰ বিৰোধীতা কৰা বা অনাৱশ্যক বুলি বিবেচনা কৰা উচিত নহব বুলি ভাবো।

আজি দেশত যি দৰে ধূমপানৰ প্ৰচলন হবলৈ ধৰিছে, তাক আংশিক ভাবে বন্ধ কৰিবলৈ আজি তালুকদাৰ ডাঙৰীয়াৰ পৰা প্ৰথমতে এখন বিল পোৱাৰ কাৰণে তেখেতক ধন্যবাদ দিছো। শ্ৰীযুত কাৰক দলৈ মিৰি ডাঙৰীয়াই কৈছে যে এই বিলৰ দ্বাৰা থিয়েটাৰ ঘৰ বা চিনেমা ঘৰত ধূমপান কৰা বন্ধ কৰিলে ধূমপান কৰা সকলৰ কাৰণে অন্যায় কৰা হব—কিন্তু মই তেখেতৰ যুক্তিটোৰ কোনো অৰ্থ বুজি নাপালো। তাৰ পাচত চিগাৰেটৰ ধোৱাই কেনেকৈ দূষিত বায়ু বিশুদ্ধ কৰিব পাৰে তাকো বুজি নাপাও। যদি থিয়েটাৰ ঘৰত বা চিনেমা ঘৰত ৰোগৰ বীজাণু থাকে বা কিবা অপকাৰী বস্তু থকা ঘৰত চিনেমা, থিয়েটাৰ কৰা হয়, তেনেহলে ডাক্তৰৰ দ্বাৰা পৰীক্ষা কৰায় তেনে ঘৰত থিয়েটাৰ চিনেমা বন্ধ কৰিবৰ ব্যৱস্থা কৰিব পৰা যায়। যি সকলে পৰিশ্ৰম লাঘৱ কৰিবলৈ থিয়েটাৰ বা চিনেমা চাবলৈ যায় আৰু ধূমপানৰ আৱশ্যকতা অনুভৱ কৰে তেওঁলোকৰ কাৰণে থিয়েটাৰ, চিনেমা আদি অনুষ্ঠানৰ পৰা ধূমপান কৰিবৰ নিমিত্তে আছুতিয়া জাগা থিক কৰায় লব। তাৰ বাহিৰেও বিড়ি, চিগাৰেট, পান আদি খাবৰ কাৰণে মাজতে জিৰণি দিয়াৰ ব্যৱস্থা আছে, গতিকে সেই সময়ত বাহিৰলৈ গৈ বিড়ি, চিগাৰেট আদি খাব পাৰে। কিন্তু বন্ধ ঘৰৰ ভিতৰত ধূমপান কৰিলে ধূমপান নকৰা সকলৰ বিশেষকৈ মহিলা সকলৰ বৰ অসুবিধা হয়, কাৰণ খুব কম সংখ্যক মহিলায় চিগাৰেট খায়। অন্ততঃ মহিলায় বা স্কুল কলেজৰ ছাত্ৰীয়ে ধূমপান কৰা মই দেখা নাই।

Srijut KARKA DALAY MIRI: মহিলায় খায় বুলি মই কোৱা নাই। মাত্ৰ কৈছো যে শতকৰা ৯০ ভাগ মানুহে বিড়ি, চিগাৰেট খায়।

Srijut HEM CHANDRA HAZARIKA: তেখেতে কেনেকৈ যে শতকৰা ৯০ ভাগ মানুহে চিগাৰেট খায় বুলি কৈছে কব নোৱাৰো। কাৰণ আজি দেখা যায় পৃথিবীত মহিলাৰ সংখ্যাই বেচি। তাৰোপৰি পুৰুষৰ ভিতৰতো বহুতে বিড়ি, চিগাৰেট নাখায় কাজেই তেখেতে শতকৰা ৯০ ভাগৰ হিচাবটো কেনেকৈ দিলে তাতহে আচৰিত হৈছো। অন্ততঃ তেনেকুৱা ষ্টেটিচ্টিকচ্ মই পোৱা নাই। আমাৰ দেশৰ বোধ কৰো ধূমপান কৰা লোকৰ সংখ্যা কমহে হব। মোৰ অৱশ্যে ষ্টেটিচ্টিকৰ কোনো জ্ঞান নাই। শ্ৰীযুত তালুকদাৰ ডাঙৰীয়াই ষ্টেটিচ্টিক লৈ আহিব পৰা হেতেন ! ভাল আছিল। তেখেতে বোধহয় ভবা নাছিল যে ধূমপান নিষেধ বিলত ষ্টেটিচ্টিকৰ হিচাব দিব লগাত পৰিব বুলি। তালুকদাৰ ডাঙৰীয়াইও ভাবিছিল যে এই বিলত সকলোৱে একমতহৈ সমৰ্থন কৰিব, কাজেই তেখেতেও ষ্টেটিচ্টিকৰ হিচাবৰ কথা ভবা নাছিল। গতিকেই মই ভাবো এই বিলৰ বিৰোধীতা কৰা উচিত নহয় আৰু পৰিষদত এই বিল গৃহীত হব বুলি আশা কৰিলো। এইবিলখনৰ যে প্ৰতিবাদ হব, সেইটো ভাবিব পৰা নাছিলো। পৰিষদৰ বহুতো সদস্যই যদিও এই বিলখনৰ বিপক্ষে যাবলৈ ওলাইছে—তথাপি বিলখনৰ উপকৰণ সমূহ চাই, আপত্তি কৰিব নালাগিছিল। যেই নহওক, মই, শ্ৰীযুত তালুকদাৰ ডাঙৰীয়াৰ সৰলতা ভৰা যুক্তি আৰু সৰল তালুকদাৰ ডাঙৰীয়াৰ এই বিলখন সৰ্বান্তঃকৰণেৰে সমথ ন কৰিছো।

Maulavi ABDUL HALIM: On a point of information, Sir, মই এইটো শ্ৰীযুত কাৰ্ক চন্দ্ৰ দলৈ ডাঙৰীয়াৰ পৰা জানিব খুজিছো যে, তেখেতে যি শতকৰা ৯০ জনৰ সংখ্যা দিলে সেইটো কম সংখ্যা ? অসমৰ নে—ভাৰতৰ নে পৃথিবীৰ ?

(*A voice*—পৃথিবীৰ সংখ্যা)

Srijut HALADHAR BHUYAN : বিড়ি, মলাধপাত, গাঞ্জাও মানুহে ব্যৱহাৰ কৰে আৰু সেইবিলাকো এই বিলৰ অন্তৰ্ভুক্ত হোৱা উচিত। চিনেমা, থিয়েটাৰ চাওঁতে, বহুতে গাঞ্জা ও ব্যৱহাৰ কৰে।

Srijut HEM CHANDRA HAZARIKA : Smoking ৰ ভিতৰত, বিড়ি, গাঞ্জা, মলাধপাত আদিও পৰে—সেইবিলাকো ধৰিব লাগে।

Dr. EMRAN HUSAIN CHOUDHURY : কিয় কানি? কানিও মানুহে ধুমপান কৰে, চিগাৰেটৰ নিচিনাকৈ খায়।

Srijut HEM CHANDRA HAZARIKA : থিয়েটাৰ চিনেমাত কানিপান কৰা দেখা নাযায়। যদি কোনোবাই চিগাৰেট আকাৰে কানিপান কৰে তেন্তে কানিপানৰো নিষেধ হোৱা উচিত। গতিকে, মই এই কেইটা কথাকৈ শ্ৰীযুত তালুকদাৰ ডাঙৰীয়াৰ বিলখন সৰ্ব্বান্তঃকৰণেৰে সমৰ্থন কৰিছো।

(Sri Satindra Mohan Deb rose to Speak)

(*Voice* —হিন্দিমে কহিয়ে।)

Sri SATINDRA MOHAN DEB: সভাপতি মহোদয়, আমার মাননীয় সদস্য বন্ধুরা যে রকম হিন্দি বলেন, সে রকম হিন্দি আমি ও বলতে পারি। আমি কিন্তু বাংলাতেই—আমার মাতৃভাষায় বলব।

সভাপতি মহোদয়, আমার বন্ধুরা যারা এই বিলটার আলোচনা প্রসঙ্গ সমর্থন বা প্রতিবাদ করছেন তারা সহজ বাহবা পাবার জন্য এই রকম করছেন। তবে বিলটার বিষয় নিয়ে একটু ভালকরে চিন্তা করা প্রয়োজন। Juvenile Smoking Act এ কম বয়স্ক ছেলেদের ধূমপান নিষেধ—সেটা আজ পর্য্যন্ত প্রয়োগ করা হয়েছে বলে আমি জানি না। বিল পাশ করে যদি প্রয়োগ করা না হয় তবে তার কোন মানেই থাকে না। তবে সামনে যখন নির্ব্বাচন (Election) আসছে—এ সময় constituency র লোকদের দেখাতে হবে যে আমরা কাজ করছি;—সিনেমা ও থিয়েটার ঘরে ও অন্যান্য প্রেক্ষাঘরের রুদ্ধ কক্ষে—যেখানে লোকেরা অবারিত ধূমপান করে—অন্যান্য দর্শক বৃন্দের অশান্তি সৃষ্টি করে—সেখানে ধূমপান নিষেধ করে আইন করে দিয়েছি। এতে কতদূর ফল হবে আমার যথেষ্ট সন্দেহ আছে। লোকে স্বভাবতই বলবে খুব ভালই করেছেন, কিন্তু পরনের কাপড় ও পেটের ভাত ও দুর্নীতি নিবারণের কতদূর কি করেছেন? অন্য পক্ষ বলবে আমরা বিরোধিতা করেছিলাম কিন্তু এই আইন বন্ধ করতে পারি নাই। দরজা জানালা বন্ধ প্রেক্ষাগৃহে ধূমপান নিষেধ তবে যদি সেখানে দরজা জানালা খোলা থাকে, তাহলে সেখানে ধূমপান করা যায়। সিনেমা এবং থিয়েটার দেখতে লোকেরা যায় আমোদের জন্য, বিশ্রামের জন্য এবং একঘেয়ে জীবন যাত্রার পরিবর্ত্তনের জন্য (relaxation) যারা ধূমপায়ী তাদের ধূমপানের একটী ব্যবস্থা থাকা প্রয়োজন। অতএব আমি আমার সদস্য বন্ধুগণকে অনুরোধ করি তারা যেন এই বিলের কেবল মাত্র বিরোধিতা নাকরে সব দিক চিন্তা করে কয়েকটা amendment দ্বারা বিলটার উৎকর্ষতা সাধন করেন। সিগারেট বিড়ির পরিবর্তে 'হুককার' প্রচলন করা যায় কিনা তাও দেখার প্রয়োজন। এই বিল এই ভাবে পাশ হ'লে ও প্রয়োগ করলে সাধারণতঃ গ্রামের মেলা ও সস্তা আমোদপ্রমোদ বিশেষ বাধা হবে বলে আমি মনে করি।

Srijut DANDESWAR HAZARIKA : মাননীয় অধ্যক্ষ মহোদয়, মাননীয় তালুকদাৰ ডাঙৰীয়াই, যিখন বিল আজি এই সদনত উপস্থিত কৰিছে সদস্য সকলৰ বহুতেই সেই বিল সমথন কৰিছে যদিও মই ব্যক্তিগত ভাবে এই বিল সমৰ্থন কৰা নাই—কাৰণ বিলখন কিৰকমে পাচ

কৰিব লাগিব আৰু কি আকাৰত পাচ হব লাগিব—তাৰ কাৰণে circulation ত দিয়া উচিত। বহুতো সদস্যই ধূমপানৰ অপকাৰিতাৰ বিষয়ে যি ভাবে কৈ গৈছে—তাৰ লগে লগে উপকাৰো যে নাই এনে নহয়। যি সকলৰ এই ধূমপানৰ অভ্যাস আছে তেখেত সকলেই বেচি ভালকৈ জানে। কাৰণ ৰাতি পুৱা যেতিয়া চিগাৰেট নাখালে....................

The Hon'ble the SPEAKER: আপুনি কথা বহলাই নিছে—Cinema Hall, Theatre Hall ৰ কথালৈ আহক।

Srijut DANDESWAR HAZARIKA: উপকাৰিতা সম্বন্ধে কব খুজিছিলো।

(*Voices* :—কানিৰ ও উপকাৰী গুণ আছে—কিয় উঠাব খুজিছে ?)

হয়, কানিৰ উপকাৰিতা সম্বন্ধে ডাক্তৰ সকলে কয় আৰু ঔষধৰ কাৰণে কানি খাবলৈয়ো দিয়া হয়।

Srijut DALBIR SINGH LOHAR: কানি খালে বেচি হালবাব পাৰে বুলি কয়, তেনেহলে কিয় Prohibition কৰিছে ?

Srijut DANDESWAR HAZARIKA: শ্ৰীযুত তালুকদাৰ ডাঙৰীয়াই যিখন বিল দাঙি ধৰিছে—সেই বিলখন, পাচ কৰাৰ আগতে ভালকৈ চিন্তা কৰি চোৱা উচিত। কাৰণ যি সকল মানুহে থিয়েটাৰ বা চিনেমা চাবলৈ যায় সেই সকলৰ শতকৰা ৯০ জনে ধূমপান কৰে। যদি এই বিলখন পাচ হৈ যায়, তেতিয়াহলে এই শতকৰা ৯০ জনৰে বিৰোধী হৈ যাব আৰু তেনেকৰাটো যুক্তিসঙ্গত হব জানো ?

আৰু, দ্বিতীয় কথা হৈছে—যদি এই বিলখন পাচ হৈ যায়—তেনেহলে, গাৱঁৰ ভাওনাঘৰ, আদিও Show House ত সোমাই যাব আৰু যেতিয়া গাৱঁৰ ভাওনা-সবাহত মানুহে বিড়ি-চিগাৰেট খাব নোৱাৰিব তেতিয়া গাৱঁৰ মানুহবিলাকে কব যে, আমাৰ চৰকাৰে এতিয়া আমাক বিড়ি-চিগাৰেট খোৱাৰো বন্ধ কৰিলে। কাজেই—এই বিল খনৰ আলোচনাৰ আগতে—

(১) জনমত আহ্বান কৰিব লাগে।

(২) যদি পৰিষদৰ সদস্যসকলে ভাবে যে ইয়াতেই এই বিলখন পাচ কৰি দিব লাগে, তেতিয়াহলে ইয়াৰ কথাখিনি ভালদৰে পৰীক্ষা কৰি চাববুলি মাননীয় সদস্যসকলৰ দৃষ্টি আকৰ্ষণ কৰিলো।

(*Voices* :—অপকাৰিতা কি কি ?)

বক্তৃতাৰ এই স্তৰত সেই প্ৰশ্ন খাপ নাখায় (irrelevant.)

Srijut HARI NARAYAN BARUA: তালুকদাৰ ডাঙৰীয়াক মই জনাব খুজিছে যে, এই বিল খনত শ্ৰীযুত দণ্ডেশ্বৰ হাজৰীকা দেৱে যিখিনি কথাৰ অৱতাৰণা কৰিলে সেইখিনি অন্তৰ্ভূক্ত হলে ভাল হয়—কাৰণ, আমাৰ গাৱত, যিবিলাক ভাওনা অথবা থিয়েটাৰ হয় সেইবিলাক সাধাৰণতঃ খোলাঠাইতেই হয়। কেৱল Stage টো বন্ধ থাকে বাকী—দৰ্শক বহা ঠাই মুকলি গাৱঁৰ ভাওনা যাত্ৰা আদি মুকলি ঠাইতেই হয়। কাজেই............

The Hon'ble the SPEAKER: এই সম্বন্ধে তেখেতে যেতিয়া উত্তৰ দিব তেতিয়া কব।

Srijut HARI NARAYAN BARUA: কাজেই তেখেতৰ এইবিল আইনলৈ পৰিণত হলে কেৱল যেন বন্ধ থকা ঠাইতহে প্ৰয়োগ হয়—খোলা ঠাইত হোৱা ভাওনা যাত্ৰাত যেন প্ৰয়োগ নহয়।

Mrs. BONILY KHONGMEN: Mr. Speaker, Sir, I want to say just a few words in support of this Bill brought by my hon. and esteemed Friend, Srijut Gauri Kanta Talukdar. I whole-heartedly support this Bill that have been brought into this august House (*Hear, hear*) I am of the same opinion as my sisters, the members of the Mahila Samiti. We all feel the great inconvenience caused by smoking, specially to the womenfolk, to the children and to non-smokers. I am not going to discuss about the merit and demerit of smoking, but from what we hear from the hon. Members who have already spoken before me—I mean—Srijut Lohar who said that he does not smoke—I could hear the difference in the voice of two hon. Members—Srijut Lohar and Srijut Miri. Srijut Lohar could speak with a clear strong voice; whereas the voice of my Friend, Srijut Miri. who said that he could not do without smoking, is rather feeble. From this it is evident that a non-smoker possesses better and more powerful lungs and voice than the one who smokes.

With these words, Sir, I hope the hon. Members will support this Bill and by supporting this Bill they will show great respect and consideration to the women-folk as this Bill will prevent smoking at least in the cinema halls and show houses.

The Hon'ble Srijut RUPNATH BRAHMA: Mr. speaker, Sir, I think the House should know how we on the Government side feel on this matter. I have taken my stand not to oppose the Bill which has been introduced by Srijut Gauri Kanta Talukdar. I accept the principles of the Bill, but to make it more comprehensive some amendments will be necessary. Now I am suggesting how this Bill should be amended.

The word 'Show House' may be substituted by word 'Place of entertainment', and in the definition in clause 2, the word 'general' may be added before 'public'. At the end of the word 'whatsoever' in clause 2 of the Bill, instead of a full stop there should be a comma, and the following words should be added 'but does not include any such building or roofed or enclosed structure in which meals are served along with the demonstration or exhibition'. This will prevent application of the Act to restaurants and dinning rooms or other public dinners where orchestra, music or singing is provided at the same time as the meals are served. In clause 4 of the Bill, as it stands at present, it gives the Police Officers wide powers. I think, it should be re-drafted as follows—"Any Police Officer, not below the rank of a Sub-Inspector, may arrest without warrant any person committing in his presence an offence under Section 3". If the Bill is amended as suggested by me, I shall have no objection to accept it.

Srijut GAURI KANTA TALUKDAR: অধক্ষ্য মহোদয়, এই বিল সম্পৰ্কে মোৰ বন্ধু ডাক্তৰ ইমৰান হুছেন চৌধুৰীৰ পূৰ্ণ সমৰ্থন পাই মই নিজকে ভাগ্যবান বুলি গণ্য কৰিছো—কাৰণ তেখেতৰ পৰা এনে সহানুভূতি লাভ কৰা মোৰ ভাগ্যত আগেয়ে কেতিয়াও হৈ উঠা নাই। আন বহু সদস্যইও বিলখন সমৰ্থন কৰা দেখি আৰু চৰকাৰৰ পক্ষৰ পৰাও এই বিলখন গ্ৰহণত কোনো আপত্তি নাই বুলি জানিব পাৰি মই সন্তোষ পাইছো। মোৰ বন্ধু শ্ৰী কাৰ্কদলৈ মিৰিয়ে বিলখন সমৰ্থন কৰাত টান পালেও বিৰোধীতা কৰা নাই। তেখেতে অলপ দকৈ ভাবি চালে, আপত্তিৰ কাৰণ নেদেখিব। ধূমপান কৰা সকলে জিৰণিৰ সময়ত বাহিৰত গৈ ইচ্ছামতে ধূমপান কৰিব পাৰিব। আৱশ্যক যেন দেখিলে চিনেমা হল বা থিয়েটাৰ ঘৰৰ কৰ্তৃপক্ষইও ধূমপানৰ কাৰণে সুকীয়া ঠাই নিৰ্দ্দিষ্ট কৰি দিব পাৰিব। বিশেষত এঘণ্টা বা আধাঘণ্টা সময় ধূমপান নকৰিলেও কাৰো বিশেষ কষ্ট হব বুলি ভাবিব নোৱাৰি,—হলেও আনৰ কষ্টলৈ চাই সেইফেৰা কষ্ট স্বীকাৰ কৰিব লাগিব। তেখেতে এটা বৰ ডাঙৰ কথা কৈছে যে বিড়ি চিগাৰেটৰ ধোঁৱাই চিনেমা হলৰ দূষিত বায়ু বিশুদ্ধ কৰি মানুহৰ উপকাৰহে কৰে। তেনে কথা মানিবলৈ মই বৰ

টান পাইছো। তেনেদৰে বায়ু বিশুদ্ধ কৰাহেতেন বিড়ি চিগাৰেটৰ ধোৱাঁ মিহলি বায়ু সেৱনত অস্থিৰ হৈ অনেক সময়ত বহু লৰা-ছোৱালী আৰু মহিলা চিনেমা ঘৰ এৰি বাহিৰ হব বা বটিয়াব নালাগিলহেতেন। তেখেতক মই কথাটো আকৌ এবাৰ ভাবি চাবলৈ অনুৰোধ কৰে। তেখেতে শতকৰা ৯০ জন মানুহেই ধুমপান কৰা শ্ৰেণীত পৰে বুলি যিটো সংখ্যাৰ উল্লেখ কৰিছে, আমাৰ বন্ধু হেমচন্দ্ৰ হাজৰীকা দেৱে তাৰ উত্তৰ দিছে। তেখেতৰ এই দাবি তাহানি আমি লৰাকালতে শুনা গোপন ভাবে পৃথিবীৰ মধ্যস্থল স্থিৰ কৰাৰ সদৃশ হৈছে যেন পাওঁ। এদিন হেনো কৃষ্ণচন্দ্ৰ ৰজাই তেওঁৰ বিদূষক গোপাল ভাড়ক পৃথিবীৰ মাজ ঠাই কত বুলি সোধাত ভাড়ে ততালিকে বাহঁ এডোখৰ আনি ৰজাৰ আগতে পুতি লৈ উত্তৰ দিলে, মহাৰাজ এইখিনিয়ে পৃথিবীৰ মাজ ঠাই। বিশ্বাস নহয় যদি জুখি চাব পাৰে।

The Hon'ble the SPEAKER: আপোনাৰ গল্প দীঘলীয়া নকৰিব।

Srijut GAURI KANTA TALUKDAR: মহোদয় মোৰ গল্পৰ ইয়াতে শেষ। আমাৰ ভিতৰতো বহুতে এনেদৰে—অপ্ৰমাণ কৰাৰ উপায় নথকা ক্ষেত্ৰত নানাসংখ্যা অবাধে উল্লেখ কৰা দেখা যায়।

Dr. EMRAN HUSAIN CHOUDHURY: On a point of personal explanation, Sir, তালুকদাৰ ডাঙৰীয়াই গল্পটো কৈ অলপ Insinuation কৰিছে বুলিহে ভাবো।

The Hon'ble the SPEAKER: That is not personal explanation.

Srijut GAURI KANTA TALUKDAR: তাৰ পিচত মোৰ বন্ধু শ্ৰীসতীন্দ্ৰ দেব ডাঙৰীয়াই দেখা যায় এই বিলৰ কাৰ্য্যকাৰীতাৰ বিষয়ে এটি নিৰাশাৰ ভাব পোষণ কৰিছে। (*Voice*—আমি কোনো প্ৰতিবাদ কৰি নাই) তেখেতে কৈছে যে Assam Juvenile Smoking Act খন পাছ হৈ আছে কিন্তু তাক কাজত খটোৱা হোৱা নাই। এই বিলৰো অৱস্থা তেনে হব। মোৰ বিশ্বাস শ্ৰীদেবৰ তেনে আশঙ্কাৰ হেতু নাই। মই ভাবো এই বিল আইনত পৰিণত হোৱা কথাটো এবাৰ ৰাইজৰ মাজত ভালদৰে প্ৰচাৰ হলেই ধুমপান কৰা লোকসকলে নিজৰ ভুল বুজি পাব আৰু চিনেমা হলত বা থিয়েটাৰ আদি প্ৰেক্ষাগাৰত ধুমপান কৰা নিজে নিজে এৰি দিব। তেতিয়া এই আইন প্ৰয়োগ কৰাৰ আৱশ্যক নহব। গতিকে এই বিলৰ কাৰ্য্যকাৰীতাৰ সম্বন্ধে তেখেতৰ নিৰাশ হোৱাৰ কোনো কাৰণ নাই।

আমাৰ বন্ধু শ্ৰীদণ্ডেশ্বৰ হাজৰীকা ডাঙৰীয়াই যি আপত্তি দৰ্শাইছে তাক মই বুজিবলৈ অলপ টান পাইছো। আমাৰ গাওঁবিলাকত এইবিলখন প্ৰয়োগ হব নে নহয় তেখেতে সুধিছে আৰু প্ৰয়োগ হোৱা অনুচিত বুলি ভাবিছে। মোৰ মতে এই বিলৰ বিধান গাওঁ আৰু নগৰ দুয়ো ঠাইতে প্ৰয়োগ কৰা উচিত। প্ৰেক্ষাগাৰ বিলাকত ধুমপানৰ অশান্তিৰ পৰা আমাৰ গাৱঁলীয়া ৰাইজক ৰক্ষা কৰাৰ ব্যৱস্থা কৰিব নালাগে কিয়, মই বুজিব পৰা নাই।

Maulavi Md. ROUFIQUE: On a point of information, Sir, may I know whether the definition of "Show house" would include a Namghar or a village theatre house?

Srijut GAURI KANTA TALUKDAR: নিশ্চয় এই বিলখন অসমৰ গাওঁ, নগৰ নিৰ্বিবশেষে বিলৰ সংজ্ঞাত পৰা সকলো প্ৰেক্ষাগাৰতে প্ৰয়োগ হব।

Maulavi Md. ROUFIQUE: Sir, a Namghar is not a "Show house". In many Namghars Bhawnas are held and people do smoke in Bhawnas and whether these will be included ?

Srijut GAURI KANTA TALUKDAR: My hon. Friend should have the patience to wait and see how the definition of "Show house" is finally accepted. I have given a certain definition and the Hon'ble Minister has suggested certain modifications, and we will have an opportunity to discuss about the definition of "Show house". Why should he not have a little patience and see how this clause is ultimately determined ?

Maulavi Md. ROUFIQUE: The hon. Member is wrong in saying that. He has brought forward this Bill and the Members of this House are entitled to get every information from him regarding all words and phrases of this Bill. He cannot ask me to wait and know things later.

Srijut GAURI KANTA TALUKDAR: I refer my Friend to the definition that I have given in the Bill, which is before him. There it has been stated that "Show house" means any building, or any roofed and enclosed structure, used ordinarily or occasionally for the demonstration or exhibition to the public, whether on payment or otherwise, of cinematographic films, dramatical or musical performances, dances, physical feats of human beings or animals, conjuring tricks or sleights of hand, or any other indoor amusement whatsoever".

Here he will get all the details about the definition of "Show house". If my hon. Friend thinks that some modifications should be made in the definition he is at liberty to bring in amendments.

Srijut DANDESWAR HAZARIKA: On a point of personal explanation Sir, Mr. Talukdar has accused me that I have not gone through the Bill properly because I have mentioned about the theatrical performances and Bhawanas held in villages. They are held in places with walls on all sides. Probably Mr. Talukdar has never witnessed any Bhawna or theatrical performances in the villages.

Srijut GAURI KANTA TALUKDAR: Now Sir, there is very little to speak about the Bill at the present stage when only the principles are to be discussed. The Hon'ble Minister has suggested certain amendments, and I think I shall have no difficulty in agreeing to his amendments when the Bill is considered clause by clause. But I would like to point out one thing to him. He suggests that the expression "show house" should be substituted by the expression "places of entertainment". Will that not be too wide ? I think, "show house" is more precise. I would request the Hon'ble Minister to reconsider the question whether the words "show house" should be changed or not.

As regards amendment to clause 4 which says, "Any police officer not below the rank of Sub-Inspector may arrest without warrant any person committing an offence under section 3", of course I will have no objection to accepting the proposed amendment or any other amendment which might be deemed necessary.

Sir, I thank my hon. Friends who have taken so keen an interest in this Bill and have supported it so whole-heartedly. I hope this Bill will be passed into law in the course of this Budget Session.

The Hon'ble the SPEAKER: Motion moved:

"That the Assam Prohibition of Smoking in Show Houses Bill, 1951, be taken into consideration".

(The Motion was put by the Chair and adopted).

(At this stage the Hon'ble the Speaker vacated the Chair and the Deputy Speaker occupied it.)

Motion regarding acute shortage of food-stuffs and textile

Dr. EMRAN HUSAIN CHAUDHURY: Madam, Deputy Speaker, I beg to move "that this Assembly do now take into consideration the situation arising out of an acute shortage of essential commodities especially food-stuffs and textile."

Madam, during the last few days that we have been sitting since the beginning of this session, with the exception of only two or three days, the hon. Members' attention as well as the Government's has been specially drawn to this acute shortage of the necessaries of life, specially food-stuffs and textile in the country. Although much has been said by different Members coming from different constituencies regarding this acute shortage bordering on scarcity of food-stuffs and textile, I deemed it appropriate to move this Motion so as to emphasise the points that I have got to urge before the House for their kind acceptance of this Motion.

For a long time Government have been coming forward with various excuses regarding their inability to face the food situation and the textile situation in the country. Very often they trace this shortage of food-stuffs, etc., to natural calamities ; and of late another thing has been imported into the discussions, namely the recent earthquake that occurred in our country which specially hit Assam very hard on the 15th of August 1950. I quite appreciate the position of the Government when they say that on account of the vagaries of nature, on account of the weather, on account of the failure of the monsoon, on account of floods, droughts, hailstorms, etc., there is this shortage of certain commodities. But in spite of that in times gone by, India has been known as the world's greatest exporter of rice. But what I do want to tell the hon. Members of this House is this. That it is during the last few years specially since the partition of the country, that we find a gradual deterioration in the food and textile position in our land. Our country is an agricultural country which is the largest key industry of the country. We have got cotton mills which produce cloth that is necessary for the consumption of our people. What I want to say is that is it usually the failure of the Government to give enough attention to these important necessaries of our people that there is this occasional, should I say, frequent shortage of food-stuffs and textile in my country. At present, Madam, in various parts of my province different rates are quoted so far as rice and paddy are concerned. If we are getting rice at the rate of 5 *powas* a rupee at Tezpur the price is slightly higher and the people get a slightly less quantity for the rupee. And according to one hon. Member belonging to the Government party, I mean my esteemed Friend, Srijut Santosh Barua, in certain areas in the Goalpara district the price of rice has risen—I don't think it has come down since—to Rs.50 to 60 per maund. We do not get even one seer of rice for one rupee. Side by side with that, on account of the devaluation of

the currency of our country, *i. e.*, the reduction of the value of the rupee the prices of things have risen enormously ; that has added to the hardships and miseries of our countrymen and countrywomen. Since that does not concern our Government, I do not propose to draw the attention of the Government to this question of devaluation of the rupee. But certain measures have got to be adopted in order to meet this food and textile situation if the Government want to do their duty to the people. Mere shouting about this scarcity of food-stuffs and requesting co-operation of the public, I don't think, will do the needful. On behalf of the Opposition I should like to tell the hon. Members that we are ever ready to give our co-operation whenever it is needed to meet any situation that may arise now or in the future. We have never failed in our duty in the past. Madam, famine conditions have been reported in a number of places in my country and we have seen how food has had to be rushed to those areas. There has been agitation in various parts of Assam as well. It is only yesterday that we have seen reports in the papers about the agitation that has been going on in the Nowgong district. Certain areas of the Province are deficit and certain areas are not. Without looking to this whether a particular area is deficit in the matter of food or not Government have launched the scheme of cordoning different areas of the Province with the result that there has been enormous rise in prices of food-stuffs, namely rice and paddy. A Resolution, to abolish the system cordoning, I understand, has been brought up by my esteemed Friend, Maulavi Afazuddin Ahmed. I hope the House will have ample opportunity to discuss this Resolution. In that Resolution as also in his speech delivered in connection with the Budget discussion, my Friend made many important points, namely, the difficulties and hardships experienced by the public on account of this cordoning of areas. In answer to certain questions I also drew the attention of the Government of these hardships of the people. The reply of the Government is that what they are doing is right and the thing that we wanted either through questions or through our speeches, is wrong.

May I draw the attention of the Government that on account of this restriction of the movement of rice and paddy from one Subdivision to another Subdivision or from one place to another place of the same Subdivision the price of rice and paddy has risen to giddy heights much to the misery and hardship of the people. If there were free movement of this important commodity the price of rice would not increase to the extent to which it has actually increased. There are enough fallow land in Assam. Only yesterday, Madam, I drew the attention of the Government to their policy of land settlement when I had the occasion to refer to lands being given to those who have already got landed property. I wanted to give specific examples, and I hope to give specific examples how in my Subdivision certain people who are landless have not been given land by the Land Settlement Board of which I too am a member. A question may put as to how, inspite of my membership of this Land Settlement Board, such a thing may have happened. My answer is that on that particular day when settlement of some land was taken up I was absent—I had to absent myself from this meeting on account of ill health and this fact was communicated to the Deputy Commissioner. Subsequently I received petitions from the Titabar area making complaints and asking the Board to revise their decision of granting land to those who have got land already. That is why I was encouraged to bring to the notice of the Hon'ble Minister, namely, Srijut Ramnath Das, that in the Titabar area things have not been going properly. I hope Government would realise by now the mistake that may have been committed in that this cordoning of areas in Assam has not resulted in any good to the people of my province. I hope they will take early steps by way of lifting this cordoning of areas I was just referring to famine conditions in some places. Food has had tobe taken to these areas where its scarcity has been reported in the papers. Hon. Members might

well imagine the catastrophe that might overtake India if America were not to make a gift of 2 million tons of foodgrains to our country. We of India are to be specially grateful to the people of the United States of America, specially to President Truman, for the generous offer he has made. Unfortunately on account of the criticisms levelled against imperialism by one of our politicians, Congress in America has been opposing this move by the American President to give us two million tons of foodgrains. I wish this politician had not made that speech which has resulted in a vehement opposition by some members in the Congress against the proposed move of their President. We are now going to America with a beggar's bowl. We want foodgrains. We are prepared to pay for it, but if they make a gift of it to us we have every reason to be grateful.

Yesterday, Madam, I said that 21 lakhs more acres of land are necessary for producing more food in order to meet the needs of the people in addition to what is ploughed under the scheme of the Government. Otherwise our Province will continue to be a deficit one. Here I am reminded of the procurement policy of the Government. That they admitted their failure is a very satisfactory thing so far as this Province is concerned. What I wanted to ask is this, why inspite of our Province being a surplus Province it has suddenly been declared a deficit one? Why is it that our Province is not producing enough foodgrains? Yesterday in the course of his reply to my speech during the budget discussion my esteemed Friend, the Hon. Srijut Motiram Bora, said that assaults on an Inspector of the Procurement Department had been reported in the papers. In that connection he complained of the lack of co-operation from the public. Government officials, in whichever capacity they may be, are given every co-operation by the public in the course of their duty. If somebody was provoked by the activities of this Inspector to assault him it was not because there was no co-operation of the public in broad day light in a particular *Bazar* or *Hat* but because the patience of the peasantry of Assam had been exhausted. It is easier to seize paddy and rice than to seize other commodities with public co-operation which is readily given and of which enough was said by a distinguished Member of this House, that is, Srijut Nilmani Phookan. Government can seize textile and other goods, namely, mustard oil, Atta, Maida, sugar, not only at Jorhat but other parts of the Province as well. What I find is that co-operation of the public is not lacking. The pity is that it is never sought. The people in the rural areas have been harrassed very long. Their paddy is controlled and they are not given the option of making some profit in their business. When foodgrains are controlled, it is not profitable for them to produce more grains because the goods they produce, the commodities they grow on their land, are controlled or prices of those commodities are reduced by the Government. Naturally it is a great discouragement to those people in the rural areas. Their indignation sometimes exceeds the limit when they find that important necessaries of life like textile, mustard oil, sugar, *atta*, *moida*, may be *sujee*, and other commodities are not made available to them by the Government. Recently sugar has gone underground, specially in my Subdivision, but yet in the black-market it is available if one pays Rs.3, Rs.4 or more per seer. At such prices one can have enough quantity of it.

The DEPUTY SPEAKER: The hon. Member may continue his speech after the lunch hour.

Adjournment

The Assembly was then adjouned for lunch till 1 P. M.

(*After Lunch*)

(The Deputy Speaker in the Chair)

The DEPUTY SPEAKER: Will hon. Dr. Emran Husain Chaudhury continue his speech?

Dr. EMRAN HUSAIN CHAUDHURY: Madam, in continuation of my speech I would like to refer to the recent reduction by 25 per cent. in the rice concession as allowed to Government employees and by 50 per cent. of rationed rice of those who take free ration. On the one hand there is acute scarcity in the food stuff in the country, on the other there is a drastic cut in the ration supplied to Government servants, specially the low-paid Government servants. In the Constitution Government contemplate raising the standard and the nutrition of the people of the country. Article 47 says, "The State shall regard the raising of the level of nutrition and the standard of living of its people." I think in spite of this Article Government have reduced drastically what they gave to their employees. This Article can be implemented only if it is read with Article 43. It says, "The State shall endeavour to secure, by suitable legislation or economic organisation or in any other way, to all workers, agricultural, industrial or otherwise, work, a living wage, conditions of work, etc." If the Government are quite unable to face this rice scarcity and the scarcity of other necessaries such as Atta, Maida, Sugar, etc., and if they say their hands are full and all avenues have been explored, but they have been unable to reduce prices I would then invite their attention to what they state in their Constitution in Article 43 regarding the giving of a living wage to their employees. I would invite their attention to the urgency of raising the wages of the low-paid people and that I hope will go a long way in satisfying the needs of their obedient, now faithful servants. Only recently I have brought to the notice of the hon. Members the percentage in the price of the different items of food-stuffs in our country. This refers to a time before August, 1950. During this period the prices of most of the commodities, specially of food-stuffs rose to a very great extent. The price of food-stuffs rose by 20 per cent. A family earning Rs.100 a month had to pay Rs.84, in place of Rs.70 at an earlier period. Since August last, the prices of these goods have gone up still further, much to the hardship of our own people.

Madam, the rice that is given to the Government servants and employees in their ration cards is at times quite unfit for consumption. At times this rice is full of paddy.

Maulavi MAKSED ALI: Madam, may I know whether he has got with him any Government controlled rice to exhibit?

Dr. EMRAN HUSAIN CHAUDHURY: Madam, my Friend, Mr. Maksed Ali, wants a specimen of the rice supplied by Government to our people. Here is a specimen of rice supplied to Government servants. When we say anything Members of the Treasury Bench do not feel inclined to believe. But here is a specimen.

Hon'ble Shri RAMNATH DAS: All this is stage managed.

Dr. EMRAN HUSAIN CHAUDHURY: Not stage managed. Come with me to any place and I can show the Hon. Minister that this is the sort of rice are supplied to Government servants. Yesterday, Madam, I was referring to false weight, used by certain class of people, merchants they are called, in Nowgong when they purchased mustard seeds and jute. They have got their own weights where 87 to 88 tolas are equal to one seer. So for every seer they get 8 tolas more. In this way these merchants, I mean, Marwaris are for a long time exploiting the producers of mustard seeds in the Nowgong District. Hon'ble Sirjut Motiram Bora told us that he would bring a Bill next time. When we have a Standard Weight Act, how can such things happen?

I would advise him to read the Indian Penal Code which makes this practice criminal Madam, I hope by way of suggesting some important measures to enable the Government to have control over the production of rice and its distribution, I would like to remind the Hon'ble Supply Minister to adopt the practice which had been initiated early in 1948, namely the reconstitution of a Food Advisory Council. This Food Advisory Council will sit occasionally in order to review the food position in the Province and assess the working of the Food and Procurement Departments This will also give an opportunity to the hon. Members to place their own view-points before that Council and by their suggestions and criticisms help the Government to meet the food situation more easily. I think I am correct when I state here that some such similar things were suggested by Shri K. M. Munshi, Food Minister in the Centre. In course of his speech at Bombay he had occasion to refer to the constitution of Food Advisory Councils in different provinces. I do not know what has happened to this important suggestion of the Central Government's Food Minister.

From foodgrains I should like to come to Atta, Maida, Sugar, etc. For the last few months we have been going on without Atta and Maida in our Province. Quite a large number of people consume these two commodities. Sometimes Government come with a communique that due to transport difficulty and the difficulty created by the Pakistan Government in the despatch of these things they do not arrive in Assam at the appropriate time. But since the conclusion of the pact by our Prime Minister and the Prime Minister of Pakistan, I think, not much such difficulty has arisen. Madam, as regards sugar, I find that it is absolutely scarce in some parts of the Province, namely in Sibsagar, Jorhat and Golaghat, especially in Jorhat and yet it is available in the black-market. Recently I understand a Special Officer has been appointed for grow more food campaign in tea garden. That is a very good idea indeed, but where is headquarter ? Is it Shillong ? Well, that is not a proper place from where to control or direct the implementation of this scheme in the tea gardens which are far away from the headquarters—I mean Shillong. I hope Government will take this important point into consideration.

The Hon'ble Srijut RAMNATH DAS: Can the hon. Member tell us who has appointed as Special Officer ?

The Hon'ble Srijut OMEO KUMAR DAS: Yes, there is a Special Officer.

Dr. EMRAN HUSAIN CHAUDHURY: Some hon. Members sitting as Members of the Cabinet may sometimes refuse to believe what I want to say. But now when one of the Members of the Cabinet himself has said that there is such an officer connected with the grow more food campaign in the tea garden areas, I think there can be no doubt about that.

Madam, there is the question of opening of foodgrain shops in some places in Assam. These foodgrain shops do actually give us rice at controlled rate, but what we insisted in our speeches and also in connection with my question is that Government do take early steps to increase the number of grain shops throughout the Province, otherwise rice must be selling at black-market price before the eyes of the officers which my highly esteemed Friend, Hon. Mr. Ramnath Das, is not inclined to believe. I would like to take him to the places and show him to his entire satisfaction that such nasty things are taking place with the connivance of the executives. Now the question is how this situation could be best met in order to give relief both to the Government, as well as to the consumers. Madam, before I resume my seat I should like to say a word not of criticism, but of thanks

to the Hon'ble Ministers and the Deputy Ministers that this time they did not think it fit to interrupt me so much as they did yesterday.

(*After resuming seat*)

Madam, I am sorry I omitted something in regard to textile. May I be permitted to say something about that ?

The DEPUTY SPEAKER : The hon. Member may be permitted to say.

The Hon'ble Srijut BISHNURAM MEDHI: Whether two subjects can be dealt with in one Motion ?

Dr. EMRAN HUSAIN CHAUDHURY : The Motion before the House is..............................

The Hon' ble Srijut BISHNURAM MEDHI: My point is whether two subjects can be dealt with in one subject.

The DEPUTY SPEAKER : Shortage of essential commodities—that is the subject. So I think that can be done.

Dr. EMRAN HUSAIN CHAUDHURY: Madam, I thank you very much for permitting me to say something about textile in our Province. It is very scarce. During the last few months textile has gone underground. Soon after textile was decontrolled in 1947 we saw how a profit of 75-100 crores was made by mill owners at the mills. On account of the shortage of cotton there has been break-down of cotton mills and there has been strike on account of this break-down. And this has resulted in serious shortage of textile followed by high prices of the same. Recently we found in the papers that large quantities of textile were exported. When many people of our country had to go almost naked, Government thought it fit to allow some members of the mercantile community to export this important commodity. Although Assam Government has no hand in the policy pursued by the Central Government, I think, it would be advisable if the Assam Government bring to the notice of the Union Government the futility of the policy they are following by allowing the mercantile community to export an important commodity of which there is serious shortage in the whole country.

The DEPUTY SPEAKER : Motion moved :

"This Assembly do now take into consideration the situation arising out of an acute shortage of essential commodities especially food-stuffs and textile".

Srijut MAHENDRAMOHAN CHOUDHURY (Deputy Minister) : Madam, Deputy Speaker, I am grateful to my esteemed Friend, Dr. Emran Husain Chaudhury, for giving the Government an opportunity, rather I was looking forward for such an opportunity always, to explain the textile position of Assam in this House, and through it to the people of Assam. I do not venture to say that everything is all right in matters of textiles in Assam to-day, but things are far from it. Assam is to go about with a beggar's bowl as in case of many other things to outside for an inch of cloth and an ell of yarn and for every bit of them, she is to depend on the mercy of the greedy mill-owners and millionaires. I need not dilate as to what kind of treatment we receive from them. The transport bottleneck is another factor that has worsened the textile position of our State. One bale of cloth or yarn takes atleast three months to travel from Bombay, Ahmedabad or any other mills of India to Assam. Further the allocation of share to Assam is far below her requirements. These and other factors have been the causes for this gradual deterioration of the textile position in Assam.

There has been a report in the Press about which much have been said in the meanwhile in this House and outside that this Government have not been representing to India anything about the alarmingly acute position of Assam regarding cloth and yarn. The other day I told the House that this was not so. I repeat it here again that it is far from being a fact. The fact is otherwise. In the month of November last we deputed our Textile Commissioner to Bombay to the Conference of the State Commissioners and Textile Commissioner, Government of India, with the sole aim of representing our case in this behalf. I am glad to inform the House that he could do it ably. But India's Textile Commissioner regretted that nothing could be done. Our Hon'ble Chief Minister wrote to Hon'ble Shri Harekrishna Mehtab, India's Minister-in-charge of Supyly, D. O. Letter on 14th November 1950, describing the acute textile position of Assam and requested him to allot for Assam at-least an *ad-hoc* quota of 2,000 bales of yarn for the *Bohag Bihu* festival. Again on several occasions our Hon'ble Chief Minister also reported the textile position of this State to the Government of India. For the information of the House, I am reading some portions from the Fortnightly Report of our Hon'ble Chief Minister to the Prime Minister of India :—

. "The Textile scarcity is another thorn on our side. The scarcity developed since October, 1950, and the situation deteriorated from month to month. 'Dhuties' and 'Markins' are in heavy demand but in short supply everywhere. The minimum cloth requirement of this State is 4,000 bales per month, but the average monthly allotment over the past six months is only 2,440 bales. Of this again, there has been some short liftings due to non-availability from the mills. Most privately procured stocks have now disappeared from the market and consumers are entirely dependent upon the monthly Government import ; and this being of an inadequate quantity there have been clamours everywhere. The yarn position is still more serious and desperate. The existing stock has dwindled to nothing and the monthly quota of import is insignificant".

I believe hon. Members will be pleased to learn that on these representations Government of India allocated an *ad-hoc* quota of 1,500 bales of yarn to us in December last for *Biku* festival. Of these only 400 bales have been lifted as stocks in the mills are running short and out of this lifted quota only 42 bales have arrived Assam so far of which 27 bales are from counts 4 to 8 which are not widely used in our State. Then in January and February last we represented to India's Textile Commissioner through our Textile Commissioner about the acute famine of textile goods prevalent in Assam. But the Textile Commissioner of India regretted his inability to comply with our request by his letters No.CYC.10C/6005/112, dated the 19th January 1951, No.CYC.10C/6005/274, dated the 8th March, 1951. Again on March, 14, we have received another letter from the Textile Commissioner, Government of India, regretting his inability to allot additional quota for Assam.

I am reading a portion of this letter—

"Please refer to your telegram No.TCP.15350 requesting enhancement of yarn quota to 2,000 bales per mensem. As already explained in this office letter No.CYC.10/RR/3/141, dated the 31st January 1951, and No.CYC.10C/6005/274, dated the 8th March 1951, it is regretted it is not possible to increase the yarn quota for Assam. It will be appreciated that when the available supplies are hardly sufficient to meet even 45 per cent. of the quota fixed for all the States, any increase in your quota could only be at the expense of meagre supplies available for other States which is neither feasible nor desirable".

Despite these attempts if Government of India now say that they know nothing about the textile position of Assam, what this Government can do ? Hereby I do not blame the Government of India. I fully understand and

appreciate their difficulties and I am also aware of the situation under which the Government of India are labouring, but what I demand is only a reciprocity from the side of the Government of India. I also know that this kind of accusation and counter-accusation does not solve our problem and let us all forget it altogether. On the very day the above report was published in the paper, *i. e.*, 10th March 1951, our Hon'ble Chief Minister sent a telegram to Hon'ble Shri Harekrishna Mehtab, as, "THERE IS ACUTE SCARCITY OF CLOTH AND YARN PREVAILING THROUGHOUT STATE OF ASSAM (.) SINCE LAST JANUARY OUR TEXTILE COMMISSIONER DRAWING POINTED ATTENTION TO THIS ACUTE SCARCITY CAUSING IMMENSE HARDSHIP TO OUR PEOPLE THROUGHOUT THE STATE (.) REQUEST IMMEDIATE RELEASE OF SPECIAL QUOTA OF CLOTH AND YARN TO MEET THIS SITUATION", and the very day Government of India have replied to our Textile Commissioner that an advance quota of cloth will be allocated to Assam though its quantity has not been specified yet.

Another thing I want to bring to the notice of the hon. Members. Last year there was a great dearth of mosquito nettings and we failed to supply this commodity to the people to their great inconvenience. This year we took up the matter earlier so that last year's story is not repeated this year. As early as 13th June last we made a demand on the Government of India for a special quota of mosquito nettings and am pleased to disclose that the Government of India are willing to allot a certain quantity of mosquito nettings manufactured for supply to Defence Forces. The quantity has not been specified yet, but we have fixed our demand at 600 bales for the next 6 months.

I like to give our hon. Members the actual state of things about which we so much hear inside this Chamber and outside.

The monthly supplies of textiles to the State is governed by two factors :—

1. the quotas allotted monthly by the Government of India based on estimated production ; and

2. actual availability at the mills which for the past nine months has invariably fallen far short of the allotted quotas.

Cloth.—Upto June 1950, there was a glut of cloth in the State and the country as a whole owing to an enormous accummulation of unsaleable stocks in the mills—the production centres. To help clear this the Government of India allowed all mills free sale of 1/3 of their monthly production. This meant a 33⅓ loss to the common pool for allotment to States and a corresponding decrease in the State quotas.

In addition heavy exports of cloth were allowed and encouraged. This step also made for a drop in the allotted quotas.

By June 1950, the accummulation of surplus stocks in the mills disappeared, but the 1/3 free sale concessions continued, whilst the export incidence steadily rose with the result that production available for distribution to States and Provinces severely declined. At the sametime due to scarcity of cotton, production in the mills considerably decreased and so by June 1950, the State monthly quota fixed at 4,000 bales of cloth per month was reduced to an average of 2,447.

There is a gulf of difference between a monthly quota allotted and a quota lifted. Of a total of 14,685 bales during the months, July to December, 11,308 bales only were lifted giving a monthly average of 1,185 lifted against 2,447 allotted. For the information of the House, I like to mention the monthly

allotments and liftings for these 6 month separately. They are as follows:

July, 1950 we were allotted 2,733 bales but only 2,254 bales were lifted. August, 1950, allotment was 3,128 bales, but 2,542 bales were lifted. September allotment 2,282 bales, lifting 1,338 bales; October—allotment 1,798 bales—lifting 1,760 bales; November—allotment 2,222 bales—lifting 1,751 bales; December—allotment 2,522 bales, lifting 1,661 bales.

This short lifting is due to non-availability at the mills. Our monthly cloth quota is released by the Textile Commissioner, Government of India from two categories of mills "Selected" and "Non-Selected". From the former 100 per cent. availability is guaranteed. From the latter only what the mills make available.

It is our experience that hardly a bale of the ⅓ production "Free sale cloth" allowed to the mills comes to Assam. All efforts by our dealers to obtain any part of this have been frustrated by the mills which have full freedom and discretion as to the disposal.

To sum up the present cloth scarcity which is country-wide is due to (*a*) lack of cotton with a consequent fall in production (*b*) heavy export (*c*) loss of ⅓ of the total production to Assam. The minimum cloth requirements of the State is estimated at 4,000 bales monthly against average receipt of 1,185 bales.

The Government of India have taken steps to reduce the export quotas and have under consideration abolition of the ⅓ free sale.

The present acute shortage of particular varieties, notably Dhuties and Markin for which there are heavy demands in Assam, is due to failure of the mills to produce them in adequate quantities. The Government of India have now ordered, if Press reports are true, a minimum production of 60 per cent. of the Dhuties to meet the shortage.

Yarn is in even shorter supply than cloth. There is acute scarcity which is likewise country-wide. The reasons for the scarcity are the same as for cloth except that in case of yarn no Free sale concession is allowed to the mills but export has been heavier.

The State's monthly quota allotted by India from July to December was 10,188, and out of it only 6,286 bales have been lifted giving a monthly average of 1,048 bales only. For the information of the House, I would like to give these monthly allotments and liftings respectively from July to December 1950.

In July, we were allotted 1,893 bales, but only 552 bales have been lifted; August—allotment 1,803 bales—lifted 1,268 bales; September—allotted 1,788 bales—lifted 1,051 bales; October—allotted 1,838 bales—lifted 1,227 bales; November—allotted 1,433 bales—lifted 1,089 bales; December—allotted 1,433 bales—lifted 1,099 bales.

The matter has been strongly represented to the Government of India with no satisfactory result as I have already mentioned. With great difficulty sanction for an *ad-hoc* quota of 1,500 bales was obtained from India but only about 400 bales have been released so far. In addition 500 bales was granted for quake relief.

In February 1951, due to continued low production the State quotas were revised by India and Assam's quotas have been now fixed at 922 bales. The State's requirements are at least 2,500 bales monthly as against the new allotment of 922 bales. Assam is a deficit zone having no mills of its own. Its entire textile requirements have to be imported. Being at the end of the supply line and with existing transport difficulties supplies are necessarily sporadic. This adds to the problem of making regular supplies available in the different centres of the State.

As regards the measures which have been taken by the Government to ensure that cloth and yarn at controlled prices are made available to consumers, I may

tell the House that the distribution of textiles in the State is mainly done through the Trading Co-operative network. Where gaps in the Co-operative system exists, Agency members, wholesalers and retailers from the trade are also entrusted with the distribution. I do not admit that our entire quota of cloth and yarn had gone under-ground for black-marketing as has been stated by Dr. Emran Husain Chaudhury.

To ensure that all popular varieties of cloth and yarn are made available to consumers at controlled rates Government have given the Central Trading Co-operatives in all Subdivisions of the State the first choice of all the cloth and yarn procured by Government agents against the Subdivisional monthly quotas. Central Trading Co-operatives may exercise this right upto 100 per cent. of the quotas so procured. This means that all the best varieties of cloth and popular counts of yarn are taken and distributed by the Central Trading Co-operatives to the Primary Trading Co-operatives which make retail sale to members and non-members alike in both urban and rural areas.

As the Trading Co-operatives are people sponsored institutions, run under careful supervision, the possibility of black-marketing is almost eliminated.

Enhancement of mills prices made by the Government of India is due to the higher cost of production which in turn is due to the high cost of imported cotton brought from Egypt, the U. S. A., and other foreign countries.

In February 1951, three Cotton mills had to close down for non-availability of cotton at economically-working prices. The recent Indo-Pakistan Trade agreement makes provision for cotton purchases without restriction from Pakistan. This, however, has resulted in an artificial highering of the price there, so no relief is expected from the price angle.

Owing to the high landed cost in Assam reckoned at about 8 per cent. of the *ex*-mill price, textiles reach the consumers at the maximum retail price allowed of 17½ per cent. for cloth and 17 per cent. for yarn.

I do not say, as I have stated already, that our cloth position is very satisfactory.

Our position has rather worsened every month. Instead of bringing sweeping allegations against the Government, the procuring and distributing agents, I would request the hon. Members to give concrete suggestions so that we can improve things with the limited resources at our disposal. I beseech the hon. Members to put forth whatever they can in the shape of concrete suggestions. They know the local conditions very well, they know the demands of the localities and they are therefore in a position to suggest ways and means so that we can mend where there is a mistake.

With these few words, Madam, I resume my seat.

Dr. EMRAN HUSAIN CHAUDHURY: Mr. Chaudhury has replied to the latter portion of my Motion, *viz.*, the textile position. He did not say anything about food.

The Hon'ble Srijut RAMNATH DAS: I shall reply to that.

Dr. EMRAN HUSAIN CHAUDHURY: The Hon'ble Minister should give his preliminary reply now so that it would be easier for other hon. Members to take part in the debate.

The Deputy SPEAKER: If the Hon'ble Minister does not like to give any reply I cannot compel him to do so.

Dr. EMRAN HUSAIN CHAUDHURY: Is he afraid ?

The Hon'ble Srijut RAMNATH DAS: I am not afraid, Madam. I will meet the hon. Member when the time comes.

Srijut SARAT CHANDRA SINHA: We want to hear the Hon'ble Minister first and then discuss the matter.

The Hon'ble Srijut RAMNATH DAS: I will give my final reply to all the points raised.

(*Voices*:—It has been the procedure for the Hon'ble Ministers to give preliminary replies.)

The Deputy SPEAKER: As I said, if the Hon'ble Minister does not like to give a preliminary reply he cannot be compelled to do so.

Srijut HARINARAYAN BARUA: উপাধ্যক্ষা মহোদয়া, মাননীয় বন্ধু ডাঃ ইমৰাণ হুছেইন চাহাবে এই পৰিষদত যিটো আলোচনাৰ অবতাৰণা কৰিছে, মই তেখেতক তাৰ বাবে ধন্যবাদ জনাইছো, কাৰণ এই বিষয়টো আজি দেশত এটা আলোচনাৰ বিষয়। কাজেই এই পৰিষদৰ গুৰুতৰ বিষয়ৰ আলোচনা দেশৰ মানুহক জনাবলৈ পালে দেশৰ মানুহৰ বহুত ভূল ভ্ৰান্তি দূৰ হব। (*voices*—কিমানে জানে?) মই কবলৈ উঠাৰ উদ্দেশ্য আৰু এটা আছে ; আলোচনা প্ৰসঙ্গত তেখেতে যিটো কথাৰ অবতাৰণা কৰিছে তাৰ উত্তৰ নিদিলে উচিত নহব বুলি ভাবিছো ! এইটো কথা থিক যে আজি দেশত খাদ্যসমস্যা অতি ডাঙৰ হৈ পৰিছে আৰু বস্ত্ৰৰ অনাটনে দেশত দেখা দিছে। কিন্তু যিবিলাক কাৰণত এই অৱস্থাই দেশত দেখা দিছে সেই কাৰণ বিলাককো তেখেতে নজনা নহয়। তেখেতে কবলৈ উঠিয়েই প্ৰথমে কৈছে যে দেশৰ খাদ্যাৱস্থা সমাধান কৰিবলৈ যিটো মাটিৰ আঁচনি লৈছে তাত আসোঁৱাহ আছে। তেখেতে যোৰহাটৰ কথা কৈছে যে তিতাবৰত মাটি নথকা মানুহৰ পৰিবৰ্ত্তে মাটি থকা মানুহক মাটি দিছে বুলি। তেখেতে যেতিয়া এই কথা যোৱাকালি পৰিষদত উত্থাপন কৰিছিল তেতিয়া মই তেখেতক শুধিছিলো যে কিমান মাটিথকা মানুহক যোৰহাটত মাটিদিয়া হৈছে অনুগ্ৰহ কৰি কবনে ? তেতিয়া তেখেতে মোক কলে যে "মই দিব পাৰো" ; কিন্তু আজিলৈকে দিব পৰা নাই।

Dr. EMRAN HUSAIN CHAUDHURY: On a point of personal explanation, Madam, the hon. Member says......

(Srijut Harinarayan Barua did not yield).

Dr. EMRAN HUSAIN CHAUDHURY: Three such petitions came to my notice and I forwarded them to the Deputy Commissioner.

Srijut HARINARAYAN BARUA: মোৰ কথা হৈছে এইটো যে তেখেতৰ যদি চৰকাৰৰ ওপৰত কিবা অভিযোগ আনিব লগা হৈছে, তাৰ প্ৰমাণ লৈ এই সদনত উপস্থিত হোৱা উচিত। কিন্তু দেখা গৈছে তেখেতৰ কোনো প্ৰমাণ নাই।

Srijut HEM CHANDRA HAZARIKA: কোনো মানুহক মাটি নিদিয়া সম্পৰ্কে যদি কিবা কব লগীয়া আছিল সেই কথা জিলাৰ ডেপুটী কমিছ্যনাৰকেই কব লাগিছিল। তেনে নকৰি এই সদনত নিজৰ হাতত কোনো প্ৰমাণ নোহোৱাকৈ চৰকাৰৰ ওপৰত অভিযোগ অনা উচিত হৈছেনে ?

Srijut HARINARAYAN BARUA: তেখেতে যেতিয়া এটা অভিযোগ আনিবলৈ ইচ্ছা কৰিছিল তেতিয়া তেখেতৰ এইটো কৰ্ত্তব্য আছিল যে প্ৰমাণ সহ এই সদনত অভিযোগ উপস্থাপিত কৰা। মই কওঁ যে তেখেতৰ কোনো প্ৰমাণ নাই, বাটে-পথে কোনোবাই কলে আৰু তাকেই শুনি

আহি এই পৰিষদত গবৰ্ণমেণ্টৰ ওপৰত অভিযোগ উপস্থাপিত কৰিছে। Land Settlement Advisory Committee ৰ তেখেতো এজন সভ্য আৰু তেখেতে নিজেই কৈছিল যে শাৰিৰীক অসুস্থতাৰ কাৰণে সেই সভাত উপস্থিত থাকিব নোৱাৰিলে। তেখেতে নিজেই কৈছে যে তেখেতৰ অসুস্থতাৰ কাৰণে সেই সভাত উপস্থিত হব পৰা নাছিল যে সেইটো কথা থিক। মই নিজেও তেখেতে উপস্থিত থকা দেখা নাই; আৰু মোৰ সন্দেহ হৈছে যে চৰকাৰে কোনবিলাক মানুহক ওফৰাই কোনবিলাকক ভূমিদান কৰিছে, কিমান মাটি বাগানৰ মালিক সকলে surrender কৰিছে, কোন মানুহক দিছে কোন মানুহক দিয়া নাই, সেইটো তেখেতে ভূ পাবলৈ সুবিধা পোৱা নাই। এনেয়ে অনুমানৰ ওপৰতহে কৈছে।

Dr. EMRAN HUSAIN CHAUDHURY: আপুনি জানেনে কিমান মানুহক মাটি দিছে আৰু কিমানক উঠাই দিছে?

Srijut HARINARAYAN BARUA: মই জানো কাৰণেই কবলৈ বিচাৰিছো। মুঠতে ৮৷৷০ হাজাৰ বিঘা মাটি বাগানৰ মালিক সকলে গবৰ্ণমেণ্টক চমজি দিছে আৰু সেই মাটি সাব্‌ডেপুটি কলেক্টৰ, কাননগু, মণ্ডল আদিৰ জৰিয়তে বিতৰণ কৰিছে, তাৰ কাৰণে ৪০ হাজাৰ মান দৰখাস্ত পৰিছিল। হয়তো সেই বিলাকক বিচাৰি উলিয়াওতে অলপ হীনডেঢ়িও হব পাৰে; তেখেতে সেই হীনডেঢ়িৰ কথা ডেপুটি কমিচনাৰ বা Land Record Staff ৰ ওচৰলৈ গৈয়ো ইয়াৰ মীমাংসা কৰিব পাৰিলেহেতেন।

মই জনাত কাকডোঙ্গাত Forest Reserve Village কৰিবৰ কাৰণে আমাৰ বন বিভাগৰ মাননীয় মন্ত্ৰী ডাঙৰীয়াই নিজে বৰহোলালৈ গৈ তাত তেখেতে ৪৷৷০ হাজাৰ বিঘা মাটি ৰিজাৰ্ভৰ পৰা কৰ্তন কৰি দিছে। তাৰে আমগুৰী, খৰিকটীয়া, তিতাবৰ, ঠেঙ্গাল মৌজাৰ পৰা ৩০০ শ ঘৰ আৰু মাজুলীৰ বান পানী প্ৰপীড়িত ১০০ ঘৰ মানুহক মাটি দিয়া হৈছে। যোৰহাট মহকুমাত সকলো মিলি ১৫,০০০ বিঘা মাটি—১,৩০০ শত কৈয়ো ওপৰ মানুহক ভগাই দিয়া হৈছে। কিন্তু আচৰিত কথা হৈছে এয়ে যে আজি এই সদনত তেখেতে কৈছে সকলো মাটিহীন মানুহক কিয় আজি চৰকাৰে মাটি দিয়া নাই? আমাৰ দেশত যিমানবিলাক মানুহৰ মাটি নাই সেই আটাইবিলাক মানুহক একেলগে সংস্থাপন কৰা অসম্ভৱ, কোনো চৰকাৰৰ পক্ষেই ই সম্ভৱপৰ নহয়; আমাৰ চৰকাৰেও এই সকলোবিলাক ভূমিহীন মানুহক নানা কাৰণত মাটি ভগাই দিব পৰা নাই বা তেওঁলোকৰ মাজত উপযুক্ত পৰিমাণে মাটি বিতৰণ কৰিব পৰা নাই।

Dr. EMRAN HUSAIN CHAUDHURY: মই এই কথা কোৱা নাছিলো—মই কি কৈছিলো তাক ভালকৈ নুশুনি আপুনি কিবাকিবি কৈছে।

The Deputy SPEAKER: May I remind the hon. Member to confine his speech to the acute shortage of essential foodstuffs and textile that we have been discussing for the last one hour?

Srijut HARI NARAYAN BARUA: তেখেতে যি কৈ গৈছে, তাৰে অলপ প্ৰতিবাদ কৰিয়েই মই মূল কথালৈ আহিছো। (*voices*—আপুনি দেখোন মাটিৰ কথাহে কৈছে) তাৰ লগতে, এইটোও আচৰিত কথা যে যিবিলাক মাটিহীন মানুহক মাটি দিয়া হৈছে (*voices*—আৰু মাটিৰ কথা কৈছে কিয়?) মই খাদ্য বস্ত্ৰৰ কথালৈকেই আহিব ধৰিছো।

Srijut GAURI KANTA TALUKDAR: On a point of information, Madam. Is not the hon. Member entitled to refute certain inaccurate or irrelavant statements made by the hon. Mover of this Motion?

The Deputy SPEAKER: Yes, but he should confine his speech to the subject matter of the Motion. He should not discuss the land policy of the Government.

The Hon'ble Srijut MOTI RAM BORA: Madam, if Dr. Emran Husain Chaudhury is allowed to speak irrelevant things in connection with his Motion, then the hon. Member will have to be allowed to refute them.

The Hon'ble Srijut BISHNURAM MEDHI: The whole trend of Dr. Chaudhury's arguments is that under the Grow More Food Scheme, no attempt was made by the Government to distribute lands to the landless people.

Dr. EMRAN HUSAIN CHAUDHURY: I said, Madam, that certain people who had lands already were given more lands by the Land Settlement Board whereas some landless people were not given land.

Srijut HARI NARAYAN BARUA: সকলোতকৈ আচৰিত কথা এয়ে যে, যিসকল মাটিহীন মানুহক মাটি দিয়া হৈছে সেই মানুহ বিলাকে এতিয়াও সেই মাটি দখল কৰা নাই, কিছুমানক নোটিচ দি তাগদা দিও আনিব পৰা নাই। এতিয়াহে সেই মানুহবিলাক গৈ লাহে লাহে গ্ৰাণ্টৰ আৰু ৰিজাৰ্ভৰ মাটি দখল কৰিবলৈ আৰম্ভ কৰিছে। চৰকাৰে বেদখলকাৰী মানুহবিলাককো মাটি দিবৰ কাৰণে বন্দৱস্ত কৰিছে। অৱশ্যে সকলোবিলাকক এতিয়ালৈকে সংস্থাপন কৰিব পৰা নাই। মই আগতেই কৈছো যে আমাৰ যোৰহাট মহকুমাৰ প্ৰায় ১৫ হাজাৰ বিঘা মাটি মাটিহীন মানুহক বিলাই দিয়া হৈছে। কাকডোঙ্গা ৰিজাৰ্ভত খুলি দিয়া সমুদায় মাটি তিনিখন মৌজাৰ মানুহকহে দিয়া হৈছিল। তাৰ লগতে মাজুলীৰ এশ ঘৰ যোগ হৈছে। মাটি থকা মানুহবিলাকক কিয় মাটি দিয়া হৈছে—সেই কথা সম্ভৱ তেওঁ নেজানে। মাননীয় P. W. D. মন্ত্ৰী আৰু মাননীয় শ্ৰীযুত অমিয় কুমাৰ দাস ডাঙৰীয়া বৰহোলালৈ যেতিয়া যায় তেতিয়া তেখেতসকলে নিজেই সেই কথা জানি আহিছে। নাউপেটা, মহিমাবাড়ী, ৰাঙলীবাড়ী আৰু কাউৰীচুক এই চাৰিখন গাওঁ আজি ১০ বছৰ বান পানীত প্ৰপীড়িত হৈ আহিছে। সেই চাৰিখন গাৱঁৰ মানুহক বৰহোলা বাগিছাৰ গ্ৰাণ্টৰ ৯০০ বিঘা মাটি বিতৰণ কৰিছে। এই মানুহবিলাকে মাটিৰ অভাৱত খেতি কৰিব নোৱাৰি হাঁহাকাৰ কৰি আছিল। বৰহোলা অঞ্চলত সম্পূৰ্ণ মটিহীন মানুহকেই মাটি দিয়া হৈছে। কিন্তু তেখেতে কোৱাৰ দৰে ক'ত কিমান মাটি থকা মানুহক মাটি বিতৰণ কৰিছে, মই কব নোৱাৰো। (*voices*—আপুনি মাটিৰ কথা আৰু নকব)।

তাৰ পিচত, তেখেতে Textile বিভাগৰ কাপোৰ সম্পৰ্কে এটা কথা কৈছে যে বহুতো কাপোৰ Underground অৰ্থ্যাৎ অন্তৰ্দ্ধান হৈ গল। মই নিজৰ অভিজ্ঞতাৰে কব পাৰো যে গোটেই Quota C. T. C. ৰ জৰিয়তে Textile বিভাগে বিতৰণ কৰে। অৱশ্যে এইটো কথা ঠিক যে মানুহৰ যি পৰিমাণে কাপোৰ সূতাৰ আৱশ্যক হৈছে সেই পৰিমাণে কাপোৰ সূতাৰ যোগান দিব পৰা নাই। ইয়াৰ কাৰণ বিলাকো মাননীয় চৌধুৰী ডাঙৰীয়াই এই পৰিষদক জানিবলৈ দিছে। এই কাৰণ বিলাক পৰিস্কাৰ ভাবে বুজিও যদি ডাঃ চৌধুৰী চাহাবে গৱৰ্ণমেণ্টক দোষাৰোপ কৰে তেন্তে আৰু উপাই নাই। মই তেখেতৰ এটা কথা মাত্ৰ সমৰ্থন কৰিব খোজো; সেইটো হৈছে গভৰ্ণমেণ্টে এই কম দৰ্ম্মহা পোৱা চাকৰীয়াল আৰু চাপৰাচি সকলৰ rationing quota ৰ শতকৰা ২৫ ভাগ cut কৰিছে। সেইটো কৰা এই অৰ্থ সঙ্কতৰ সময়ত গভৰ্ণমেণ্টৰ পক্ষে উচিত হৈছে নে অনুগ্ৰহ কৰি পুণৰ বিবেচনা কৰি চাব বুলি আশা কৰিছো। (*voices*—They will get a cash in lieu).

যি হওক, বৰ্ত্তমান সময়ত দেশৰ যি সঙ্কটে দেখা দিছে তালৈ চাই আৰু পুলিচ বিভাগৰ কাৰ্য্যৰ দায়ীত্বলৈ লক্ষ্য কৰি চৰকাৰে পুলিচবিভাগৰ কৰ্ম্মচাৰী সকলৰো ration quota যাতে কৰ্ত্তন নকৰে তাৰ কাৰণে মই চৰকাৰক অনুৰোধ কৰিলো। এই বিভাগৰ পৰিশ্ৰম অসীম আৰু সকলো মুহূৰ্ত্ততে এই লোক সকল সাজু থাকিব লাগে। গভৰ্ণমেণ্টেও সকলো কামতে প্ৰকৃত সহায় পাই এই বিভাগৰ পৰা। তাৰ বাবে মই চৰকাৰক অনুৰোধ কৰো যাতে তেওলোকক এই কৰ্ত্তনৰ পৰা ৰেহাই দিয়ে। আজি দেশত যি ধান চাউলৰ সঙ্কটে দেখা দিছে আৰু যি সঙ্কটৰ কথা ডাঃ চৌধুৰী ডাঙৰীয়াই এই সদনত উপস্থাপিত কৰিছে, সেই সঙ্কটৰ কাৰণ বিলাক অৰ্থাৎ বস্তু বাহানিৰ দাম বৃদ্ধি হৈছে কিয়, অনাটন হৈছে কিয় তাক তেখেতে পুঙ্খানুপুঙ্খ ৰূপে আমাক বুজাব পৰা নাই। (*voices*—আপুনি বুজাই দিয়ক), মই বুজাবলৈকেই থিয় হৈছো।

The Deputy SPEAKER: The hon. Member's time is up.

(*Voices*—He may be allowed to speak Madam, there are no other speakers to day.)

All right I will give him another 5 minutes.

Srijut HARI NARAYAN BARUA: মোক আৰু অলপ সময় দিলে ভাল হয়। আমাৰ এই অসম ৰাজ্যত ধান চাউলৰ ইমান অনাটন আমি দেখা নাছিলো। আৰু অসমীয়া মানুহেও অন্ততঃ দেখা নাছিল। মাত্ৰ আমি এনেকুৱা সঙ্কট অৱস্থাৰ সম্মুখীন হৈছো যোৱা মহাযুদ্ধৰ পাচৰ পৰাহে। আজি আমাৰ দেশৰ খেতিয়কে যি খিনি খেতিৰ পৰা ধান উৎপন্ন কৰে সেই ধানৰ খিনি বহুত খেতি নকৰা মানুহে খাইছে। আৰু তাৰ উপৰিও এতিয়া পাকিস্থানৰ পৰা যি বিলাক ভগনীয়া আহি আছেহি আমাৰ দেশৰ মানুহৰ ভাগৰ ভাত তেওঁলোকক দিব লগা হৈছে। আন হাতেদি প্ৰাকৃতিক দুৰ্যোগৰ ফলত দেশত ধানৰ যি উৎপন্ন হৈছিল, সেই উৎপন্ন কমি গৈছে। এতিয়া আছু ধান পেলোৱাৰ দিন। এইবাৰ যিমান মানুহে আছু ধানৰ খেতি কৰিবলৈ লৈছে তেওঁলোকে বৰষুণৰ অভাৱত আহুধান পেলাব পৰা নাই। এনেকুৱা অৱস্থা দেখা স্বত্তেও যদি কোৱা হয় যে গৱৰ্ণমেণ্টে কি কৰিছে বা গৱৰ্ণমেণ্টৰ দোষত হে বৰষুণ নহল, তেনেহলে তাজজুপ কথা।

Dr. EMRAN HUSAIN CHAUDHURY: Irrigation কৰা দৰকাৰ।

Srijut HARINARAYAN BARUA: Irrigation নিশ্চয় দৰকাৰ, আৰু সেইটো কৰাও হৈছে। আজি এনেকুৱা প্ৰাকৃতিক দুৰ্যোগ দেখা স্বত্তেও যদি গৱৰ্ণমেণ্টক আমি দোষাৰোপ কৰো তেনেহলে কব লাগিব যে এইটো ইচ্ছা কৰিয়েই গৱৰ্ণমেণ্টক আক্ৰমণ কৰা হৈছে আৰু বাহিৰৰ জনসাধাৰণক দেখুৱাব যে এই গৱৰ্ণমেণ্ট বেয়া, গৱৰ্ণমেণ্টে একো কৰিব পৰা নাই, মন্ত্ৰীত্ব আমাক দিয়ক; কিন্তু আচল যিটো অৱস্থাৰ কাৰণে আজি দেশত সঙ্কটে দেখা দিছে সেই অৱস্থালৈ লক্ষ্য ৰাখি সমালোচনা কৰাটোহে সমীচীন হব।

Dr. EMRAN HUSAIN CHAUDHURY: আমি মিনিষ্টাৰ হবলৈ বিছৰা নাই, ডাঙৰীয়া। আপুনিয়েই মিনিষ্টাৰ হওক। আমি দেশৰ সেৱা কৰিবলৈহে আহিছো।

Srijut HARINARAYAN BARUA: মোক মিনিষ্টাৰ পাতক বুলি মই তেখেতক খাতনি ধৰা নাই; আমি এই খাদ্য সঙ্কটৰ সম্মুখীন হব লগা হোৱাৰ কাৰণে কেন্দ্ৰীয় চৰকাৰে এটা স্কীম হাতত লৈছে, সেই মতে গৱৰ্ণমেণ্টে ধান চাউল সংগ্ৰহ কৰিছে। সেই আঁচনিমতে আমাৰ গৱৰ্ণমেণ্টে যদি কাম কৰা নাই বা যদি সেই আঁচনি মতে অভাৱ দূৰ কৰিব পৰা নাযায় তেনেহলে সেই আঁচনি শলায় আন আঁচনি লৈ কামত আগ বাঢ়িব পৰা যায়। মই ভাবো এই আঁচনি মতে কাম কৰিবলৈ সুযোগ আৰু সুবিধা দিয়া উচিত। এই দৰেই আচল অৱস্থা উপেক্ষা কৰি যদি পৰিষদলৈ আহি কেৱল গণ্ডগোল কৰি থাকে তেনেহলে তাৰ পৰা একো লাভ নহয়, বৰঞ্চ দেশৰ ক্ষতিহে হব। আজি সভ্য হিচাবে এই সদনত তেখেতে যি আলোচনা দাঙি ধৰিছে তাৰ পৰা দেশৰ কিবা কামত আহিব বুলি নাভাবো। তাত কোনো গঠনমূলক কথা নাই। আমি অতি ভাল পালোহেতেন যদি তেখেতে গৱৰ্ণমেণ্টৰ আঁচনিৰ পৰিবৰ্ত্তে আন এখন আঁচনি আলোচনাৰ কাৰণে পৰিষদত দাঙি ধৰিলেহেঁতেন। তেখেতৰ পৰা আমি তাকেই আশা কৰিছিলো।

Dr. EMRAN HUSAIN CHAUDHURY: মই কেবাটাও suggestion দিছিলো।

Srijut HARINARAYAN BARUA: হয়, হয়, দিছে? Land settlement ৰ কথা একো নবুজাকৈ এটা মিছা অভিযোগ আনি সমালোচনা কৰিছে।

The Deputy SPEAKER: Order, order, the hon. Member's time is up. Dr. Emran Husain Chaudhury referred to land settlement by way of his explanation and it was not necessary for hon. Srijut Barua to waste the valuable time of the House in replying to that question of land settlement. I therefore cannot allow him to speak any more.

The Hon'ble Srijut OMEO KUMAR DAS: Madam, Deputy Speaker, I have to take a stand for clarification of certain points raised by hon. Dr. Emran Husain Chaudhury. He raised a point relating to the appointment of a Special Officer for food production in the tea gardens. He mentioned by way of comment rather that his headquarters ought to have been somewhere in the plains instead of at Shillong. For myself I also thought at the beginning to make his headquarters somewhere at Jorhat or Dibrugarh, but on subsequent consideration this had to be changed. The House is aware that utilisation of surplus areas in the tea gardens for production of food has been under the consideration of this Government from some time past and the Additional Director of Agriculture last year toured round the State accompanied by one of the representatives of the Planting Group in Shillong and addressed meetings of the tea planters. It was then estimated that nearly 3 lakhs of acres of land might be available for cultivation. This Government considered to bring at least 40 per cent. of this area under cultivation and accordingly a scheme was prepared and after consideration of this scheme by the State Government it was forwarded to the Government of India for sanction. The scheme was put into operation in the middle of this year after the sanction came from the Government of India. It was found that this Special Officer appointed under this scheme has to be in constant touch with the Food Commissioner and the Agriculture Department. Besides he is to keep contact with the Central organisation, the Planting Group in Shillong. This was the reason which made me alter my previous decision. I for myself shall again consider if it is found essential for better administration to shift his headquarters somewhere in the plains.

Srijut HEM CHANDRA HAZARIKA: মাননীয়া উপাধ্যক্ষা মহোদয়া, এই পৰিষদৰ বিৰোধী দলৰ সদস্য ডাক্তৰ চৌধুৰী মহোদয়ে যিটো Motion আনিছে, সেইটোৰ কাৰণে ধন্যবাদ দিবলৈ উঠা নাই। Textile আৰু Food সম্পৰ্কে, যি দেখা গৈছে, আমাৰ পৰিষদৰ সদস্যৰ ভিতৰৰ এটা দলে, সকলো সময়তে, আমাৰ চৰকাৰক দোষী সাব্যস্ত কৰা এটা নিয়মেই হৈ গৈছে যেন লাগিছে। (*Hear, hear*) কিয়নো, ডাঃ চৌধুৰী মহোদয়ৰ এই Motion টোৰ আলোচনা প্ৰসঙ্গত আমি ভাবিছিলো যে, তেখেতে চৰকাৰক, কাপোৰ-কানি আৰু খাদ্য সমস্যাৰ সমাধানাৰ্থে কিছুমান constructive suggestion দি সহায় কৰিব। তাৰ ঠাইত তেখেতে এটা Food Advisory Committee হলেই এই জটিল সমস্যাৰ সমাধান হব বুলি—তাৰ কাৰণে plead কৰিছে।

আন এটা কথা তেখেতে কৈছে যে devaluation of moneyৰ কাৰণে, বস্তু-বাহানিৰ দাম বাঢ়িছে; কাপোৰ-কানিৰ দাম বাঢ়িছে, খাদ্য সম্ভাৰৰ অনাটন হৈছে। Money devaluationৰ পৰা বস্তুৰ দাম বঢ়াত আমাৰ চৰকাৰৰ দোষ ক'ত? আজি আমাৰ দেশ স্বাধীন, আমাৰ দেশৰ অৰ্থনৈতিক অৱস্থাৰ উন্নতিৰ অৰ্থে আজি আমি কেনে পথ অনুসৰণ কৰিব লাগে, শিল্প বিষয়ত, কিমান আমি আমাৰ শক্তি প্ৰয়োগ কৰিব লাগিব, চৰকাৰে কিমানখিনি কৰিবলৈ যত্নবান হৈছে আৰু কিমান দূৰ শিল্পকাৰ্য্যত সহায়তা কৰিছে অথবা অন্যান্য উন্নতিমূলক কাৰ্য্যত হাত দিছে বাজেট আলোচনা প্ৰসঙ্গত আটাইবিলাকেই উল্লেখ কৰি গৈছে। তাৰ পিচত আমাৰ supply

বিভাগৰ Deputy Minister এ কৈ গৈছে কেনেকৈ কাপোৰ কানিৰ যোগান আৰু বিতৰণ সমস্যা বিলাকৰ উদ্ভৱ হৈ, জটিল হৈ উঠিছে। 'মিল'ত কাপোৰৰ allotment যিমান হৈছে, আমাৰ প্ৰদেশৰ কাৰণে সেই বিলাক lift কৰা কাম কি দৰে হৈছে। যিমান খিনি দিয়া হৈছে সিমানখিনি মিলৰ পৰা আনিব নোৱৰাই, আমাৰ দকাৰী কাপোৰৰ অনাটন হৈছে। মিলৰ পৰা আমাৰ আৱশ্যকীয় quota আনিব নোৱাৰৰ আন এটা কাৰণ, ৰেলৰ দবা নোপোৱা অথবা ৰেল জাহাজৰ অসুবিধা হলেও, lift কৰিব পৰা নহয় লগে লগে অনুপযুক্ত মানুহ নিয়োগ কৰাৰ দোষতো আমাৰ quota পুৰাকৈ পাব পৰা নহয়। যি বিলাক মানুহে আমাৰ দেশৰ স্বাৰ্থৰ ফালে লক্ষ্য নকৰে কেৱল নিজৰ লাভৰ কাৰণেই চিন্তা কৰে যাৰ দ্বাৰাই black marketing সম্ভৱ তেনে মানুহক procuring agent নিয়োগ কৰা উচিত নহয়।

Maulavi MD. MAKSED ALI: Are we not to criticise the Government ?

†**Srijut RAJENDRA NATH BARUA**: On point of information, Madam. I think the hon. Member says that the procurement cannot bring the quotas from the mills, but what I understood from the hon. Deputy Minister is that milis could not supply the actual quota allotted to the State.

Srijut HEM CHANDRA HAZARIKA: তাৰোপৰি সুতা-কাপোৰৰ বিতৰণৰ কাৰণে আমাৰ চৰকাৰে যথাযোগ্য ব্যৱস্থা কৰিছে। সেই বিলাক হৈছে Central Trading Co-operative আৰু Provincial Trading Co-operative. আমাৰ দেশৰ প্ৰজাৰ আৱশ্যকীয় দ্ৰব্য কাপোৰ সূতাৰ যোগাৰ কৰিবৰ কাৰণে চৰকাৰে সমবায় ভিত্তিত দোকান খুলি গাৱেঁৰ ভূয়ে কাপোৰ-কানিৰ যোগানৰ দায়িত্ব আমাৰ ৰাইজৰ হাতত দিবলৈ চেষ্টা কৰিছে। দেশৰ প্ৰজাৰ বেপাৰৰ সফলতা লাভ কৰিবৰ কাৰণে Apex Bank খুলিও দেশৰ মানুহৰ হাতলৈ ব্যৱসায় আনিব পৰা নাই তাৰ বাবে চৰকাৰক দোষ দিব কেতিয়াও নোৱাৰি। যদি আমাৰ মানুহ বিলাকে, নিজৰ প্ৰয়োজনীয় সুতা কাপোৰ তৈয়াৰ কৰিবলৈ—স্বাৱলম্বী হবলৈ লগে লগে মনস্থ নকৰে, সদায়েই মিলৰ সূতা কাপোৰৰ ওপৰতেই নিৰ্ভৰ কৰে, তেনেহলে কোনো ৰাজ্যৰ চৰকাৰে, প্ৰজাসাধাৰণৰ উন্নতিমূলক কাৰ্য্য নিয়াৰিকৈ কৰিব নোৱাৰে আৰু সেই হিচাবে আমাৰো কাম নহব। জনসাধাৰণৰ সুযোগ সুবিধাৰ কাৰণেই আমাৰ চৰকাৰে এপেক্স বেঙ্ক, ক'অপাৰেটিভ ট্ৰেডিং চচাইটি বিলাক খুলিছে, যাতে, আমাৰ মানুহে সমবায় ভিত্তিত বস্ত্ৰ-বাহানি আনি ভাগবতৰা কৰি লব পাৰে। অৱশ্যে চৰকাৰৰ মই এই খিনিতে এটা বিষয়ে দৃষ্টি আকৰ্ষণ কৰিব খোজো যে, প্ৰত্যেক মহকুমাতে sub-divisional agent আৰু procuring agent বিলাক, সেই মহকুমাৰ মানুহকেই নিয়োগ কৰিব লাগে। এই সম্বন্ধে মই এটা উদাহৰণ দিও, এবাৰ উত্তৰ লক্ষীমপুৰৰ কাপোৰ কানিৰ 'ক'টা' উত্তৰ লক্ষীমপুৰ মহকুমাৰ মানুহ নথকাত, অন্য কোনো ঠাই পালেগৈ তাৰ পিচত সেই বিলাক কাপোৰ উত্তৰ লক্ষীমপুৰ মহকুমাৰ মানুহে নাপালে। সেই কাৰণে যেতিয়া subdivisional agent বিলাক দিয়া হয় সিবিলাকক যাতে respective মহকুমা বিলাকৰ সুবিধাৰ কাৰণে দিয়া হয় তাৰ কাৰণে গৱৰ্ণমেণ্টক নিবেদন জনাও।

তাৰ পিচত, ডাক্তৰ ইমৰাণ হুচেইন চৌধুৰী ডাঙৰীয়াই short weight, Penal Code আদিৰ কথা উল্লেখ কৰিছে। এই বিষয়ে কব খোজো যে, বিভাগীয় মাননীয় মন্ত্ৰীসকল প্ৰত্যেকেই উকিল আৰু তেখেত সকলেও Penal Code ৰ সম্বন্ধে জানে। ধান চাউল সংগ্ৰহত short weight ৰ দ্বাৰা, যি ৰাইজক প্ৰতাৰণা কৰিছে বুলি তেখেতে চৰকাৰৰ ওপৰত অভিযোগ আনিছে সেই অভিযোগত চৰকাৰক দোষী সাব্যস্ত কৰিব নোৱাৰি ; কাৰণ, সংগ্ৰহ বিভাগত চৰকাৰৰ বিজ্ঞ লোক সকলেই সেই বিলাকত দৃষ্টি দি আছিছে। অৱশ্যে এনেও হব পাৰে যে, কোনোবা বেপাৰীয়ে, কোনোবা অঞ্চলত short weight দি খেতিয়ক সকলক প্ৰতাৰণা কৰিছে। এই অভিযোথ সম্পৰ্কত প্ৰকৃত প্ৰতাৰকৰ সবিশেষ বৰ্ণনা সহ চৰকাৰৰ ওচৰত অভিযোগ আনিলে সিবিলাকৰ নিশ্চয় বিচাৰ হব আৰু তেনে লোকৰ বিৰুদ্ধে চৰকাৰে আৱশ্যকীয় ব্যৱস্থা হাতত লব।

---

†Speech not corrected.

Dr. EMRAN HUSAIN CHAUDHURY: মই যি কৈছিলো, সেইটো short weight ৰ কথা নহয়। মৌঃ আফাজ জুদ্দিন চাহাবৰ বক্তৃতাত প্ৰকাশ পোৱা জাগায় জাগায় ৮৮ তোলাই এক সেৰ হিচাবে কিনি ৮০ তোলাই এক সেৰ হিচাবে বিক্ৰি কৰা কথাটোহে।

Srijut HEM CHANDRA HAZARIKA: সেই প্ৰতাৰক বিলাকৰ প্ৰতাৰণাৰ পতিবিধান কৰা অত্যন্ত দৰ্কাৰ। এই খিনিতে মই আচৰিত হৈছো food discussion ত তেখেতৰ এই প্ৰশ্ন বিলাকৰ অৱতাৰণা হোৱাৰ কোনো কাৰণ নাছিল।

তাৰ পিচত তেখেতে Constitution article ৰ violation ৰ কথা কৈছে। সেই বিলাকৰ উত্তৰ মই নিদিলেও হব ; মাননীয় মন্ত্ৰী মহোদয় সকলে তাৰ যথাযথ উত্তৰ দিব।

The DEPUTY SPEAKER: The hon. Member's time is up.

Srijut HEM CHANDRA HAZARIKA: With these words, Madam, I take my seat.

Srijut DALBIR SINGH LOHAR: মাননীয়া উপধ্যক্ষা মহোদয়া, মাননীয় সদস্য ডাক্তৰ ইমৰাণ হুচেইন ডাঙৰীয়াই আমাৰ নিত্য প্ৰয়োজনীয় কাপোৰ কানিৰ অভাৱ অনাটন আৰু খাদ্য পৰিস্থিতিৰ সম্বন্ধে যি Motion এই পৰিষদৰ আগত দাঙি ধৰিছে—তাক মই কোনো প্ৰকাৰেই সমৰ্থন কৰিব নোৱাৰো। মোৰ দুৰ্ভাগ্য, লগতে তেখেতৰে দুৰ্ভাগ্য যে তেখেতে অনা এটা প্ৰস্তাৱতো আজিলৈকে মই সমৰ্থন কৰিব পৰা নাই কাৰণ তেখেতৰ প্ৰস্তাৱ বিলাকত তীব্ৰ সমালোচনাৰ বাহিৰে, কোনো দিনেই গঠন মূলক আঁচনি (Constructive Suggestion) নাথাকে।

প্ৰথমে মই ভাবিছিলো পৰিষদৰ সদস্য হৈ, তেজপুৰ, লক্ষীমপুৰ, ডিব্ৰুগড় আদি ঠাইবিলাক ঘূৰি সেই ঠাইবিলাকৰ স্থানীয় অভাৱ অভিযোগ বিলাকৰ সম্বন্ধে পৰিষদত গৈ এনে ভাবে বক্তৃতা দিম গৈ যে, যি বক্তৃতা শুনি Cabinet ৰ মেম্বাৰ সকল থাকিব নোৱাৰি পৰিষদৰ ভিতৰত নিজৰ স্থান এৰি বাহিৰলৈ ওলাই যাব। (*Voices*—Hear hear). পাচে, ইয়াত আহি যেতিয়া এই পৰিষদৰ ভিতৰত থকা বিশ্বৰ শান্তিদায়ক, ভাৰত বাসীৰ ত্ৰানকৰ্ত্তা, জাতিৰ পিতা বাপুজীৰ জীৱন্ত স্বৰূপ প্ৰতিমাৰে সন্মুখত এটা যতৰ আৰু গাত মাত্ৰ আভৰণ হিচাবে আঠুলৈকে পৰা এখন ধুতি পিন্ধি থকা দেখা পাওঁ তেতিয়া, মোৰ সকলো ৰোমাণ্টিক ভাব ধাৰা সম্পূৰ্ণ বদলি হৈ যায় আৰু তেখেতৰ প্ৰাৰ্থনা কৰি থকা অৱস্থাটো দেখি চৰকাৰক নিন্দা কৰা মনৰ গতিটোৰ প্ৰতি পুতৌ জন্মে আৰু তেখেতৰ জাতি গঠন আৰু দেশ সেৱা নীতিত নিজকে দহৰ সেৱাত আত্মনিয়োগ কৰাটোহে উচিত ভাবো।

উপাধ্যক্ষা মহোদয়া, বৃটিছৰ দিনত ১৯৪৩ চনত যেতিয়া বেঙ্গলত ফেমিন হয় আৰু তেতিয়াৰ Mr. L. S. Amery, Secretary of State for India ই কৈছিল যে, যুদ্ধৰ আগলৈকে ভাৰতত কমেও ১৯ বাৰ দুৰ্ভিক্ষ হৈ যায়। কিন্তু সুখৰ বিষয় যে, কংগ্ৰেছ ৰাজত্বত এতিয়াও তেনে কোনো দুৰ্ভিক্ষ হোৱা নাই। আজি আমি সকলোৱে মাত্ৰ কৈছো যে আমাৰ খোৱা বস্ত নাই, পিন্ধা কাপোৰ নাই ইত্যাদি। কিন্তু নাই নাই কৰিলেই আমি সেই বিলাক বস্তু পামনে? সেই কাৰণেই মহাত্মাজীয়ে কৈছিল যে প্ৰত্যেক নাগৰিক স্বাৱলম্বী হোৱা উচিত। নিজৰ নিত্য প্ৰয়োজনীয় বস্তু খিনি নিজে উৎপাদন কৰি লোৱা উচিত। কিন্তু সেই কথালৈ আমি আজি পিঠি দিছো। উপাধ্যক্ষা মহোদয়া, আমেৰিকাৰ যিটো জীৱন ধাৰণৰ মানদণ্ড, আজি আমিও সেইদৰে থাকিবলৈ বিচাৰিছো। কিন্তু আমেৰিকাত তেওঁলোকে কেনেকৈ উৎপন্ন কৰিছে আৰু উৎপাদন কেনেকৈ বঢ়াব পাৰিছে সেইটো হলে নিবিচাৰো। আজি ভাৰতত আমি সাধাৰণ লোক এজনে বজাৰ কৰিবলৈ গলেওঁ এটা চাকৰ লগত নিব লগীয়া হয়। ত্ৰিশ টকীয়া কেৰাণীৰ পৰা খেতিয়ক হলেও এটা চাকৰ লৈ যাওঁ। কিন্তু আমেৰিকাত সেইটো আছেনে? তাত ডাঙৰ ডাঙৰ লোকেও নিজে বজাৰ কৰে। চাকৰ নিয়া দূৰৰ কথা। আজি ইংলণ্ডলৈ চাওক তাত যদি কোনো লোকে

এঘণ্টাৰ বাবেও এজন লোক ৰাখিব লগা হয় তেন্তে সেই লোকজনক ঘণ্টাত ৩ টকা কৈ দিব লাগে। ইংলণ্ডত বেকাৰ নাই বুলিলেই হয়, কিন্তু আমাৰ ইয়াত তাৰ সংখ্যা গনি উলিয়াব পৰা টান হব।

মহোদয়া, আজি আমি চৰকাৰৰ ওচৰত প্ৰত্যেকটো বস্তুকে বিচাৰিছো। আমি আজি চৰকাৰক কৈছো বস্তু বেচি দিব লাগে, কাপোৰ বেচিকৈ উৎপাদন কৰিব লাগে, কিন্তু যথেষ্ট টকাৰ অভাৱত চৰকাৰে আজি হাতত লোৱা আঁচনি বোৰো ভালকৈ কাৰ্য্যকৰী কৰিব পৰা নাই। তথাপি চৰকাৰে ৰাইজৰ হিত সাধনৰ কাৰণে প্ৰত্যেক বিভাগতে যিমান পাৰে অৰ্থ আদি দি সহায় কৰি আহিছে। অনেকে ভাবিছে যে, আগত নিৰ্ব্বাচন আহিছে আৰু সদনত গৈ ডাঙৰ ডাঙৰ বক্তৃতা দিব আৰু চৰকাৰক সমালোচনা কৰিব। হয়টো সেই বক্তৃতা বিলাক বাতৰি কাকতৰ সংবাদ দাতা সকলে কাকতত ডাঙৰ ডাঙৰ আখৰেৰে লিখি দিব আৰু তাকে দেখি জনসাধৰণে বাহ বাহ দিব আৰু অহা নিৰ্ব্বাচনত বিনা প্ৰতি দণ্ডিতাত আহিব পাৰিম। যদি আমাৰ সেইটোৱেই উদ্দেশ্য হয় তেন্তে আমি ৰাইজৰ প্ৰকৃত সেৱা কৰা নহব। বাপুজীয়ে কৈছিল যে, প্ৰত্যেক ঘৰতে খেতিৰ সঁজুলী আৰু সুতা কটা সঁজুলী আদি ৰাখি নিজৰ প্ৰয়োজনীয় বস্তু নিজে উৎপাদন কৰি লব লাগিব তেহে আমি আমাৰ অভাৱবোৰ পুৰণ কৰিব পাৰিম। কিন্তু আমি কেইজনে সেই কথালৈ মন দিছো ? আজি বোধকৰো জনসংখ্যা অনুপাতে উৎপাদনৰ মাত্ৰা কমিছে গৈছে। মই অৱশ্যে ফঁহিয়াই দেখুৱাব নোৱাৰো। আমাৰ ডাক্তৰ ইমৰাণ চাহাবৰ অভিজ্ঞতা বৰ বেচি সেই কাৰণে কব পাৰিব উৎপাদনৰ মাত্ৰা কমি গৈছে কিয় ? মোৰ বোধেৰে সেইবোৰ চৰকাৰে কেতিয়াও বন্ধ কৰা নাই। বনুৱা আৰু মালিকৰ মতানৈক্যৰ কাৰণে বহুত ক্ষেত্ৰত সেইবোৰ বন্ধ হৈছে। আমাৰ উপমন্ত্ৰী চৌধুৰী ডাঙৰীয়াই কৈছেই যে য'ত দুহেজাৰ দৰ্কাৰ তাত আহিছে সাত শ, যত এহাজাৰ দৰ্কাৰ তাত আহিছে দুশ। অসম চৰকাৰে এই কামৰ বাবে কোনো অৱহেলা কৰা নাই। চৌধুৰী ডাঙৰীয়াৰ ভাষণৰ পৰা দেখা গল যে তেখেতে আমাৰ কাপোৰ কানিৰ বাবে কেন্দ্ৰীয় চৰকাৰক যথেষ্ট আবেদন নিবেদন কৰিছে তথাপি পোৱা নাই। বোধকৰো কেন্দ্ৰীয় চৰকাৰেও ভৱা নাই যে, আসামৰ ৰাইজক কাপোৰ কানি নেলাগে। কেন্দ্ৰীয় চৰকাৰেও নিশ্চয় এই বিষয়ে গভীৰ চিন্তা কৰিছে তথাপিও অসমৰ অভাৱ পূৰণ কৰিব পৰা নাই। উৎপাদন নহলে দিয়ে কৰ পৰা? আপোনালোকে ভালকৈ জানে যে, ভাৰতবৰ্ষ বিভাগ হোৱাৰ ফলত কি অৱস্থা হল। মিল প্ৰায় ভাগ হিন্দুস্থানৰ ভিতৰত পৰিল আৰু কেচামাল বা আন উৎপাদনৰ ঠাই পৰিল পাকিস্থানৰ ভিতৰত। কাজেই কিমান অসুবিধাৰ মাজত আমাৰ কেন্দ্ৰীয় চৰকাৰ পৰিব লগা হৈছে। তেনেস্থলত যদি আমি টেটুফালি চিঁয়ঁৰি থাকো সেইবিলাকৰ যোগান হয় কৰ পৰা ? মই কওঁ যে, আমি আজি সকলোৱে যদি আমাৰ সমষ্টি বিলাকলৈ গৈ গাৱেঁ গাৱেঁ কেম্প কৰি অন্ততঃ বছেৰেকত ৩ মাহ ৰাইজৰ মাজত বেছি শষ্য উৎপাদনৰ বাবে পৰামৰ্শ দি ৰাইজৰ ভিতৰত উৎসাহ আৰু উদ্দিপনা দিওঁ তেতিয়া হলেও খাদ্য সমস্যাৰ বহুত সমাধান হলহেতেন। কিন্তু তাৰ পৰিবৰ্ত্তে আমি আজি চিয়ঁৰিছো কোনে কাপোৰ পোৱা নাই, কোনে খাবলৈ পোৱা নাই। অফিচাৰ সকলক চৰকাৰে নিৰ্দ্দেশ দিছে কিন্তু ৰাইজৰ পৰা সহযোগ নেপালে তেওঁলোকে একো কাম সমাধান কৰিব নোৱাৰিব। আমি সূতা কাটিলে জাত নেযায় আৰু এৰি কাটিলেও জাত নেযায় কিন্তু আমাৰ কেইজনে কৰিছো , আমি এৰি, পলু আদি পুহিবলৈ এৰিলো। কপাহৰ খেতিৰ কথাটো ভবাতে অতীত। গতিকে আমি নিজে উৎপাদন নকৰাৰ বা কৰিব নোৱাৰাৰ কাৰণে আমাৰ আৱশ্যকীয় প্ৰায় বিলাক বস্তুৱেই বাহিৰৰ পৰা আনিব লাগে। আজি আমি যদি প্ৰত্যেকে নিজৰ গাই গুটীয়া স্বাৰ্থলৈ নাচায় সমুহীয়া ভাবে চালোহেতেন তেনেহলে কেতিয়াও এনে অৱস্থা নহলহেতেন।

আমাৰ দেশ খাদ্য বিষয়ত স্বয়ং পৰ্য্যাপ্ত হবলৈ আমাৰ ৰাজ্যত প্ৰচুৰ শস্য উৎপাদন হব লাগিব। কিন্তু প্ৰতিকুলে হৈছে—আমাৰ ৰাজ্যৰ উৎপাদন কাৰীৰ অনুপাতে ভক্ষকৰ সংখ্যা বৰ্ত্তমান পৰিস্থিতিত বৃদ্ধি হৈছে। সেই অনুপাতে মাটিৰ উৰ্ব্বৰতা কমি গৈছে কৃষকতকৈ ক্ষুদ্ৰ ব্যৱসায়ীৰ দল প্ৰচুৰ। উদাহৰনস্বৰূপে মই এটি কথা কওঁ—মই সিদিনা তেজপুৰলৈ যাওতে এজন গাখীৰৰ গুৱালে কলে যে, গাখীৰৰ যোগান দিয়া টান হৈছে। আগৰ ৫ খনৰ ঠাইত এতিয়া ১২০ খন চাহৰ দোকান। এতিয়া চাওক, ৫ জন চাহ দোকানীৰ ঠাইত আমাৰ

সীমাবদ্ধ খাদ্যদ্ৰব্যেৰে ১২০ জনক পুহিব লগা হৈছে। সেই পৰিমাণে সকলো ক্ষেত্ৰতে যদি ৰঘুমলাৰ সংখ্যা বৃদ্ধি হয়, তেন্তে গছেই বা ভাৰবহন কৰে কেনেকৈ। ইমানবিলাক আলহী শুশ্ৰূষা কৰি দেশেই বা উন্নতি কৰে কেনেকৈ। গতিকে খাদ্যৰ হাহাকাৰ অনিবাৰ্য্য, সেই দৰে বস্ত্ৰৰো।

যিহওক, আমাৰ বন্ধু ডাঃ চৌধুৰী ডাঙৰীয়াই এই সদনত কোনো প্ৰস্তাৱ তুলিলেই মই মনোযোগেৰে শুনো। কিন্তু বৰ দুখেৰে কব লগীয়া হৈছো যে তেখেতে কেৱল চৰকাৰৰ দোষাৰোপহে কৰে, কোনো সুপৰিকল্পিত আঁচনিৰ যোগেৰে তেখেতৰ বিদ্যাবুদ্ধিৰ কোনো প্ৰভাৱ আমাক দিবলৈ নিবিচাৰে। শেষত বৰ হতাশেৰে তেখেতৰ প্ৰস্তাৱ বিলাক প্ৰত্যাখ্যান কৰি আহিব লগীয়া হৈছো। যদিও ই অপ্ৰিয় তথাপি সত্য।

আজি এই সদনতো তেখেতে চৰকাৰৰ কেৱল দোষাৰোপ কৰাৰ বাহিৰে খাদ্যবস্ত্ৰৰ সমস্যা সমাধানৰ কোনো মূল্যবান আৰু গঠনমূলক আঁচনি যে উপস্থাপিত কৰা নাই তাক তেখেতে নিজেও জানে। খাদ্যবস্ত্ৰৰ সমস্যাটো যে অতি গুৰুতৰ সমস্যা ই কাৰো অবিদিত নহয় মোৰ মতে, ই অকল চৰকাৰৰেই সমস্যা নহয় আমাৰ সকলোৰে উমৈহতীয়া সমস্যা। কিয়, ভাত কাপোৰৰ অভাৱ পৰিলক্ষিত হৈছে তাক মই আগেয়ে উল্লেখ কৰি আহিছো, আমাৰ মাননীয় হৰিনাৰায়ন বৰুৱা ডাঙৰীয়াইও কৈছে। এতিয়া এই সমস্যা সমাধানৰ কাৰণে লাগিব চৰকাৰৰ সুপৰিকল্পিত আঁচনি অথাৎ ভূমিহীন কৃষিজীবিক ভূমিদান, সাৰ প্ৰদান, জলসিঞ্চন অৱতাৰণা আধুনিক কৃষিসজুলী আৰু কৃষিঋণ প্ৰদান ইত্যাদি আৰু ৰাইজৰ সৰ্ব্বতোভাবে সহযোগীতা। আমাৰ দায়ীত্বও কম নহয়— আমাৰ কৰ্ত্তব্য হৈছে, সেই কৃষক সকলক সৰহ শস্য উৎপাদনত তেওঁলোকৰ শক্তি সামৰ্থ্য নিয়োগ কৰি গভীৰতম মনোযোগেৰে লাগি যাবলৈ উৎসাহ উদ্দিপনা দিয়া। তেতিয়া হলেই আমি এই সমস্যাৰ হাত সাৰিম। আমাৰ ডাঃ চৌধুৰী ডাঙৰীয়াৰ ওচৰতো ৰাইজৰ মাজত এইখিনি কাম কৰিবলৈ মোৰ অনুৰোধ ৰল।

শেষত মই ডাক্তৰ চৌধুৰী ডাঙৰীয়াৰ ওচৰত আবেদন কৰো যেন তেখেতে মোৰ প্ৰতিবাদৰ ভুল নুবুজে আৰু আশাকৰো তেখেতে নিজেই ৰাইজৰ মাজত গঢ়লৈ উঠা ভুলখিনি সংশোধনহে কৰে আৰু অসমক বচাই ৰখাৰ এটি পন্থা অৱলম্বণ কৰে।

ইয়াকে কৈ মই মোৰ বন্ধু ডাঃ চৌধুৰী ডাঙৰীয়াৰ প্ৰস্তাৱটি প্ৰত্যাখ্যান কৰি আমাৰ চৰকাৰক সমথন কৰিছো।

Maulavi ABDUL HALIM: Madam, Deputy Speaker, ইস ৱক্ত মেৰে মিত্ৰ Dr. Emran Husain Chaudhury সাহেব জো প্ৰস্তাৱ লায়ে হেঁয়, উসকে বাৰেমেঁ চন্দ বাতেঁ মঁই বোলনা চাহতা হুঁ। ৱে জো মোসন লায়ে হেঁয় ৱহ বহুত জৰুৰী হেয়। হামাৰে দেশ কে লিয়ে এক জীৱন মৰনকী সমস্যা হেঁয়। খাসকৰ আসামকে লোগ চাৱল খাতে হেঁয়। চাৱল উনকা প্ৰধান খাদ্য হেয়। চাৱলকে বিনা হামাৰা চলনা কঠিন হেয়। অৱসাল শুৰু হো ৰহা হেয়, ৱৰ্ষ আৰম্ভ হো ৰহা হেয়। অভি অভি আৰম্ভনমেহি অগৰ চাৱলকা দাম ৩৫/৪০ ৰূপয়া মন হো জায়, তো সালকে খতম হোতে হোতে চাৱল কা দাম বহুত উপৰতক চঢ় জানেকা সম্ভৱ হায়।

মেৰে মিত্ৰ শ্ৰীদলৰীৰ সিং লোহাৰ নে Dibrugarh, Digboi শহৰোমেঁ চাৱল কী কমী কে বাৰেমেঁ কহা হেয় আউৰ শায়দ ৱে ইস বাৰেমেঁ ইসী Session মে হাউসকে সামনে এক resolution ভী লানেৱালে হেঁয়। ডিব্ৰুগড় টাউনমে control পৰ জো চাৱল মিলতা হেয় ৱহ খানে লায়ক নহী হেয়। উসমেঁ বহুত ধান কুড়া কচড়া আউৰ পাথৰ ৰহতে হেঁয়। ইস খাৰাব চাৱল ক কাৰণ ডিব্ৰুগড় মে বহুতসী বিমাৰীয়াঁ ফাইল গয়ী হেয় Dr. Chaudhury সাহেবনে controlled চাৱল কা নমুনা ভী ইস্ House মে দেখলায়ে হেয়। ইসকে বাৰেমেঁ ইসকে পহিলে ভী কাফী কহা সুনা গয়া হেয়। মগৰ মুঝে বৰে অফসোস কে সাথ কহনা পৰ ৰহা হেয়

কি উসকা কোই নতীজা কোই result অবতক নহী নিকলা। কিয়ায়হ দুর্নীতী নাহিহে। আপ জানতে হেয় কি উস দিন বজটকে ওপৰ জব ময়নে ভাষন দিয়া থা তব ইনহী সব দুর্নীতী কো বন্ধ করনে কি বাৰেমে কহা থা। মগৰ মুঝো বহুত দুখকে সাথ কহনা পৰ ৰহা হেয় কি মাননীয় বিত্তমন্ত্ৰী জী কা জো জৱাব মিলা উস জবাবনে হামে নিৰাশ কৰ দিয়া। আব মুঝে হাথ মল কৰ অফসোসসে কহনা পড়তা হেয় কি " অন্ধোঁকে সামনে ৰোনা অপনে দীদকো খোনা "।

হামাৰে দেশমেঁ পিছলে কঈ সালোসে Natural calamities প্ৰাকৃতিক দুৰ্যোগ কুদৰতী আফাত হো ৰহে হেঁয়। ইসমে সৰকাৰ ক্যা কৰ সকতী হেয়। Earthquake, ভূচাল, flood ছায়লাব হোতা ৰাহা হেঁয়। আউৰ ৱাৰিশ অৱ তক নহীঁ আয়ী ইছমে সৰকাৰ ক্যা কৰ সকতী হায়। প্ৰকৃতি কে খিলাফ তো কোছ্ নাহি কৰ সাকতে য়ী কঠিন দুৰ কৰনে মে সৰকাৰ জো কুছ কৰ সকতী হেয় কৰ ৰহী হেঁয়। বাহৰছে চাউল লানে কেলিয়ে পুৰী কোশিশ কৰ ৰহী হেয়:

Textile কে বাৰেমে অভী হামাৰে মিত্ৰ Deputy Minister শ্ৰীমহেন্দ্ৰ মোহন চৌধুৰী সাহাবনে জো জবাব দিয়া হেঁয় ৱহ সন্তোষজনক হেয়। ইসকো দেখতে হোৱে অভী জো প্ৰস্তাৱ Dr. Emran Husain Chaudhury সাহৱ লায়ে হেঁয় মঁই উসকা support নহী কৰ সকা। য়হী দো চাৰ অলফাজ কহকৰ মই অপনা ভাষন সমাপ্ত কৰনা চাহতা হুঁ।

Shri DHARANIDHAR BASUMATARI: মাননীয়া উপাধ্যক্ষা মহোদয়া, এই প্ৰস্তাৱৰ আলোচনা প্ৰসঙ্গত মোৰ অংশ গ্ৰহণ কৰিবলৈ অকনো ইচ্ছা নাছিল। পিছে এটি মাত্ৰ কথা কবলৈ উঠিলো।

বাজেট আলোচনাৰ সময়ত আমি তীব্ৰ আলোচনা কৰিছো। আনকি গালি গালাজ আদি সকলো শেষ কৰিছো। (*Voices*—কোনোবাই গালি গালাজও কৰিছে নেকি?) প্ৰকাৰান্তৰে সিও বাদ পৰা নাই। ইমান আলোচনাৰ বা সমালোচনাৰ পিচত আমাৰ ডাঃ হুচেইন চৌধুৰী ডাঙৰীয়াই এই প্ৰস্তাৱটি উত্থাপন কৰিছে। Agenda ত যেতিয়া তেখেতৰ এই প্ৰস্তাৱ দেখিলো বৰ আনন্দ লাগিল যে তেখেতৰ এই আলোচনাৰ আৰতেই দুৰ্দ্দশাগ্ৰস্ত ৰাইজে এটি সমিধান পাব।

উপাধ্যক্ষা মহোদয়া, তেখেত হোষ্টেলত মোৰ ওচৰতেই থাকে। যেতিয়া দেখিলো, তেখেতে বহু অলোচনী আৰু কিতাপ পত্ৰ নি লেখাপঢ়াও কৰিছে। ভাবিলো তেখেতে এই গুৰুত্বপুণ বিষয়টিৰ এটি মূল্যবান আলোচনা অৱতাৰণা কৰি আমাৰ এটি ভাল দিহা পৰামশ দিব। আমাৰ মাননীয় মন্ত্ৰী সকলেও কাম কৰিবলৈ এটি আঁচনি পাব। সিদিনা আমাৰ মাননীয় Hardman চাহাবে সমালোচনা কৰি আমাৰ ৰাজ্যক উন্নতিকামী কৰিবলৈ যি সুন্দৰ কিছমান পৰামশ দিছিল আশা কৰিছিলো আমাৰ ডাঃ হুচেইন চাহাবেও আমাক তেনেকুৱা সাৰুৱা এটি পৰামৰ্শই দিব। মাননীয় Hardman চাহাব বিলাটৰ নিছিনা উন্নত দেশৰ মানুহ আৰু আমাৰ ডাঃ হুচেইন চাহাবেও বিলাট, জাৰ্ম্মানী আদি নানা পাশ্চাত্য দেশলৈ গৈ জ্ঞান অৰ্জ্জন কৰি আহিছে...

Dr. EMRAN HUSAIN CHAUDHURY: মই বিলাতলৈ যোৱা নাই। মোৰ ঘৰ অসমৰ অন্তৰ্গত যোৰহাট চহৰত। অসম মোৰ পিতৃভূমি। (হাহি)

Shri DHARANIDHAR BASUMATARI: তথাপি এইটো ঠিক যে তেখেত বিদেশলৈ গৈছিল। মই গাৱলীয়া হোজা মানুহ, গতিকে তেখেতে কি পঢ়ি আহিছে মই নাজানো। যি হওক, আজি ৩ দিনৰে পৰা লেখা পঢ়া কৰা দেখি মোৰ তেখেতৰ ওপৰত এটি আস্থা

আছিল যে তেখেতে ইমান জনাবুজা হৈ যি প্ৰস্তাৱ উত্থাপন কৰিব, তাত বহুতো গঠনমূলক আঁচনি নিশ্চয় থাকিব, ৰাইজ আৰু চৰকাৰক এই জটিল সমস্যা সমাধানৰ কিছু আভাস দিব। কিন্তু গঠনমূলক আঁচনিৰ পৰিৱৰ্ত্তে কেৱল দোষাৰোপকেইহে দেখি বৰ হতাশ হলো। দুখৰ বিষয় তেখেঁতে কয় " By mere shouting for public opinion" যে আমাৰ ৰাইজৰ মতামত ইত্যাদি। ইংৰাজীত কি এটা কৈছিল মই কব নোৱাৰো, মই ইংৰাজী নাজানো। যি হওক মই ইয়াকেই বুজিছো অকল আমি ৰাইজৰ মতামত বিচাৰি ফুৰিলেই নহব বুলি কি এটা কথা কৈছে। এইটো শুনি আমি বৰ ক্ষুন্ন হৈছো। ৰাইজৰ সহযোগ নহলে কেনেকৈ কাম হব ? মোটৰ ওপৰত তেখেতৰ প্ৰস্তাৱত কাৰ্য্যকৰী আঁচনিৰ অভাৱ পৰিলক্ষিত হৈছে। এই কথা বহুতো সদস্যই প্ৰমাণ কৰি দিছে। তেখেতৰ কথাৰ অসত্যতা মাননীয় হৰিনাৰায়ণ বৰুৱা ডাঙৰীয়াই দেখুৱাই দিছে। ইয়াৰ আলোচনা, সমালোচনা কৰোতে তেখেতৰ প্ৰস্তাৱৰ সাৰ-গভ কি আৰু তাক সাৰুৱা কৰিবলৈ কি দৰ্কাৰ তাক আমাৰ বন্ধু মাননীয় লোহাৰ ডাঙৰীয়াই ফঁহিয়াই দেখুৱাইছে। তেখেতৰ লগত মোৰো একমত। তেখেতৰ প্ৰস্তাৱমতে কেৱল আনক দোষী সাব্যস্ত কৰি নিৰ্ব্বাচনৰ সময়ত ৰাইজৰ ভোট কেনেকৈ নিজে আকৃষ্ট কৰে তাৰ উপায়। (*voices*—হয়, হয়) যদি এইটোৱেই উদ্দেশ্য হয়, তেন্তে ৰাইজৰ স্বাৰ্থ জলাঞ্জলী দি নিজক সন্তুষ্ট কৰা। যি হওক, মই তেখেতৰ প্ৰস্তাৱ শুনি হতাশহে হবলগীয়া হৈছো। তেখেতৰ প্ৰস্তাৱত support কৰিবলগীয়া কোনো কথাই নাপালো।

Dr. EMRAN HUSAIN CHAUDHURY: মই কৈছিলো মোক support কৰিব নালাগে, মোৰ প্ৰস্তাৱটো consider হে কৰিব লাগে!

Shri DHARANIDHAR BASUMATARI: এটা সাধাৰণ কথাতহে মই গৱৰ্ণমেণ্টক suggestion দিব খোজো। আমাৰ যোগান বিভাগৰ উপমন্ত্ৰী ডাঙৰীয়াই যি কাপোৰ সূতাৰ সৰবৰাহ কৰাৰ অসুবিধা আৰু আমাৰ লাগতিয়াল কম সূতা-কাপোৰ আহে ইত্যাদি বুলি কৈছে তাত মোৰ কবলৈ একো নাই। Food ৰ কথাও বহুতে কৈছে তাত মই নতুন কি কম ? মই এটা কথা মাত্ৰ কবলৈ বিচাৰিছো যে যিখিনি সূতা-কাপোৰ আহে বা আহিছে তাৰে যত যি কাপোৰ লাগে আৰু যত যি ধৰণে সূতা ব্যৱহাৰ হয় তাক কেনেকৈ ব্যৱহাৰ অনুসৰি বিতৰণ কৰিব পাৰি সেইটো মন কৰিবলীয়া। যেনেকৈ কিছুমান ঠাইত দেখা যায় যি ঠাইত সাড়ী ব্যৱহাৰ নহয় তেনেকুৱা ঠাইলৈ সাড়ী যায়, আকৌ যি ঠাইত সূতাৰ আৱশ্যক নাই, তেনেকুৱা ঠাইলৈ সুতা যায়। গতিকে এনেকুৱা বেমেজালী যাতে নহয় তাৰ কাৰণে চৰকাৰে চোকা নজৰ ৰাখিব বুলি মই আশা কৰিলো। কাৰণ এইবোৰতে দূৰ্নীতি কৰিবলৈ সুযোগ আৰু সুবিধা পায়। সূতা দুবিধ আছে। এবিধ ৰঙীন আনবিধ বগা। এইটো মনকৰিবলগীয়া যে বগা সূতাৰ বেচি ব্যৱহাৰ plain tribal অঞ্চল বোৰত নহয় সেইবোৰ অঞ্চলত ৰঙা হালধীয়া কলপতীয়া ইত্যাদি নানান ৰঙীন সূতাহে ব্যৱহাৰ কৰে। গতিকে ট্ৰাইবেল অঞ্চলত ৰঙীন সূতাহে বেচিকৈ বিছাৰে। বিশেষকৈ গোৱালপাৰা কামৰূপ আৰু দৰং জিলাৰ ট্ৰাইবেল অঞ্চলত ৰঙীন সূতাৰ প্ৰচলন বেচি। কাজেই এই তিনি খন জিলাৰ ট্ৰাইবেল অঞ্চললৈ যাতে ৰঙীন সূতা যায় তালৈ চক দিব লাগে। মই যেতিয়া মিটিং কৰিবলৈ গৈ ফুৰো তেতিয়া সকলো ঠাইতে ৰঙীন সূতা পোৱা নাযায় বুলি অভিযোগ কৰা শুনিবলৈ পাও। কিন্তু যত ৰঙীন সূতা নালাগে তেনেকুৱা ঠাইৰ পৰাহে ৰঙীন সূতা কলা বজাৰত কিনি আনিব লগীয়া হয়। সেই কাৰণে মই এইটো বিষয়ত বিশেষ চকু দিবলৈ কৈছো। আৰু মোৰ বিশেষ কবলৈ নাই। মাননীয় ইমৰাণ হুছেইন চৌধুৰী ডাঙৰীয়া ডাক্তৰ হৈয়ো তেখেতে অকনো suggestion দিব নোৱাৰাতহে হতাশ আৰু নিৰাশ হৈ মই মোৰ আসন গ্ৰহণ কৰিলো।

Prof. P. M. SARWAN: Deputy Speaker, Madam, I am grateful to Dr. Emran Husain Chaudhury for bringing up this subject, *viz.* consideration of the situation arising out of the acute shortage of essential commodities; especially food-stuffs and textile. The fact that there is a shortage of these two essential commodities has been fully admitted in this House. There is a shortage in

the country and the Government of India have been endeavouring to obtain supplies of food-stuffs from abroad. Such shortage was never thought of, at least in the State of Assam, before 1949. But since 1949 there have been critical days year after year when people were hard put to it to find their daily quota of rice. The Government have adopted some schemes to supply food to the people re iding in deficit areas, and to certain sections of the people such as those who reside in tea plantations and other industrial areas and those who live in towns and are connected with the Government services. In addition to that, Government have been trying to make available foodstuffs for people who have to buy rice. But Government have not yet been able to succeed in making rice available to the people who have to buy rice. In the suburbs of Jorhat where a large number of people live, who do not produce rice, Government grain shops are not to be seen. I myself live in a suburb of Jorhat and there people are buying rice at the rate of 5 *powas* to a rupee. There is no sign of any Government arrangement to provide rice for purchase by this large number of people. Now what is happening in my place is also happening in other Mauzas on the outskirts of the Jorhat town. What is happening to people of Goromur Mouza, the same is also true for people living in Saraibahi and Sarigaon Mouzas. Therefore Government should immediately pay attention to this matter of opening Government grain shops from where rice can be made available to the consumers.

Madam, Government have a scheme of providing land to landless people who can produce foodgrains. This is excellent because it is the landless people who are likely to produce food quickly. Dr. Emran Husain Chaudhury has pointed out that land settlement in Jorhat subdivision has not been efficient.

The DEPUTY SPEAKER: I hope the hon. Member is not coming back to the policy of land settlement.

Prof. P. M. SARWAN: No, Madam. This is only a casual remark ; I am just going to correct a statement. My Friend, Srijut Harinarayan Barua, was completely wrong when he said that Dr. Emran Husain Chaudhury did not state the facts correctly. I stay in Jorhat subdivision and I do extensive touring. I can even take my Friend to the Sibsagar subdivisio and show him the way in which the Barpatra and Sapekhati grant lands are being settled. The people who reside near those grants are landless and they are not likely to get lands.

The DEPUTY SPEAKER: The hon. Member is again discussing the land settlement policy.

Prof. P. M. SARWAN: I am only going to point out that the land settlement is not being efficiently carried out, and there is no doubt that Govenment is just playing with production of food. They are playing with some fake co-operative societies and settle lands with them for producing food instead of land being made available to the actual cultivators who are really landless. I may as well tell the Government that there are many people who have lands and yet more lands were given to them. I have myself brought this matter to the notice of no less a person than our Hon'ble Chief Minister who had been good enough to pass that letter of mine to the Hon'ble Finance Minister. I request Government to pay special attention to the Land Settlement Department because..

The DEPUTY SPEAKER: Will the hon. Member leave off the question of land settlement ?

Prof. P. M. SARWAN: I am now coming to the distress of the people because paddy which is the need in deficit areas is likely to be removed from those areas. We have heard from the Hon'ble Finance Minister that the people are not co-operating with the procurement officers of the Government. This is very strange indeed specially when we know that the people in the villages are always afraid of the officers. To say that these village people assault the officers is very strange. We know that in our villages the people were co-operating with the Congress Party and it was due to that co-operation that the Congress Party had been able to drive away the British and now to say that all these same people are not co-operating with the Congress Government and that they go so far as to strike and assault the officers of their own Government—it is most strange. What has happened to the country ?

Madam, everyone in the House has admitted that there are critical times ahead on account of scarcity of foodstuffs and cloth. I do not know whether we shall be able to make arrangements in good time before the crisis overtakes the country especially the State of Assam. Assam is connected with the rest of India by a bottleneck. That fact we should all remember. If something goes wrong between India and Pakistan our supplies of foodstuffs, etc., will be in a very precarious condition. Therefore, we must do something immediately to make Assam self-sufficient to a certain extent. Very much cannot be done because last year was not a very good year. I think we were short by at least 25 per cent. in the matter of paddy production. That is how I have felt during my touring in different parts of the State of Assam. I felt that our supply of paddy this year will be about 25 per cent. I have no statistics but when I look at the crops standing on the fields and on examination, I felt that way. The Government needs the co-operation of the people in this matter. I am afraid for some reason or other that sort of co-operation which the Congress Party had before Independence came is lacking now. Somehow or other that co-operation has completely gone, otherwise there will be no crisis that the Government could not face and overcome with the help and co-operation of the people. Therefore, I would request that the Government should first of all think very seriously as to how to make the people this year help to produce more food. That is very important and Government should be very careful not to be carried away by fake co-oparative societies, but to see by themselves whether the landless people do actually get lands because it is the landless people who can really produce more food. I also request Government to be very careful not to move away paddy from the deficit areas. The Government should have the co-operation of the people to send paddy to deficit areas. There may be some pockets which are surplus areas. The people in those surplus pockets have no need to keep that surplus paddy which should be sent to the deficit areas. It should be easy to send paddy with the co-operaion of the people. Our people are not at all bad people. If the society becomes corrupt, I quite admit that it is not the lower strata of society that is corrupt, but it is the middle strata and that too due to the economic condition in the country. We have to look after the middle class people very carefully. If we do not, then the middle class will deteriorate morally. They must be cared for because these middle class people supply the brain of the nation and I think at the present moment in most of the States in India the Members of the Cabinet are from among the middle class. They....................

The DEPUTY SPEAKER: That is all; the hon. Member's time is up.

Re: Submission of Amendments to certain Bills.

The DEPUTY SPEAKER: Hon. Members are aware that consideration clause by clause and motions for passing of the Assam Opium Prohibition (Third Amendment) Bill, 1951, and the Assam Prohibition of Smoking in Show Houses Bill, 1951, have been fixed on the 29th March, 1951. Hon. Members who desire to table any amendments to these Bills should send their notices of amendments, if any, so as to reach the Assembly Secretary on or before 2 p. m. on 24th March, 1951.

Adjournment

The Assembly was then adjourned till 10 a. m. on Monday the 19th March, 1951.

SHILLONG: R. N. BARUA,

The 26th May, 1951. Secretary, Legislative Assembly, Assam.

A. G. P. (L.A.) No.15/51—120—29-5-1951.

Kri